

IN LUNA „EUROPENELOR“!

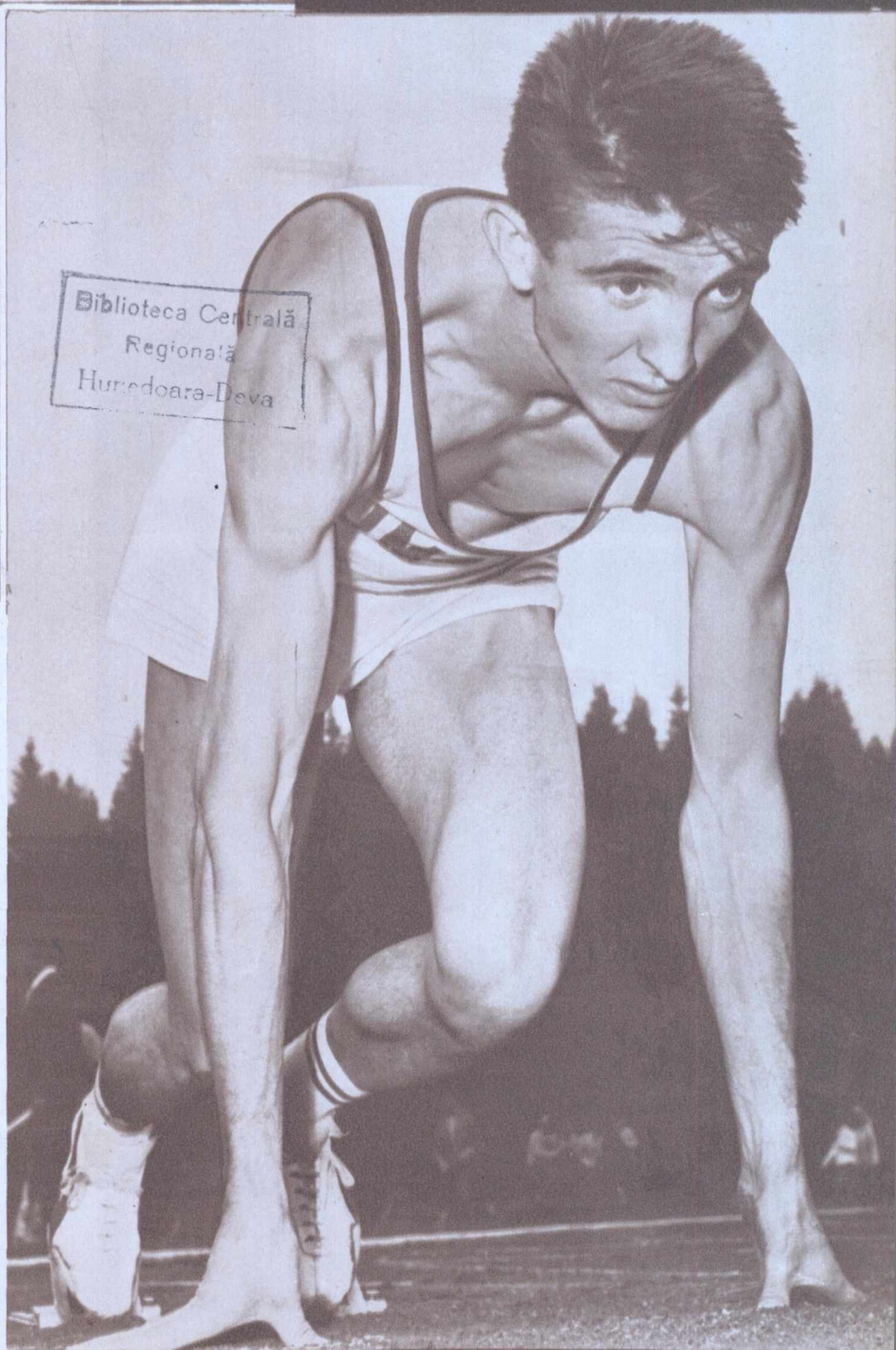
VIORICA VISCOPOLEANU a reușit cea mai bună performanță mondială a anului la săritura în lungime: 6,59 m — un nou record românesc (v. r. — 6,52 m — îi aparținea).

GHEORGHE ZAMFIRESCU l-a învins pe «Moina 1946», coborînd cu o zecime de secundă recordul la 100 m plat: 10,3.

La ora închiderii ediției, Clujul găzduiește campionatele naționale de atletism. Indiferent de rezultatele de acolo, Viorica Viscopoleanu și Gheorghe Zamfirescu și-au dobîndit, prin performanțele lor din iulie, o confirmare a acreditării pentru campionatele europene de la Budapesta.

(CITIȚI PORȚRETELE CELOR DOI SPORTIVI ÎN PAGINILE 8—9)

Fotografiile: AUREL NEAGU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

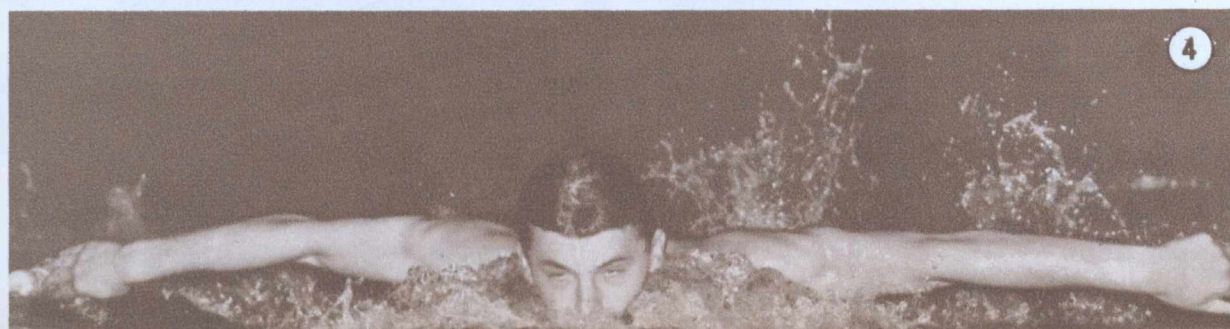
REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

ÎN IMAGINI

Nr. 15

(182)
AUGUST 1966

CAMPION LA 1500

Campionatele naționale de natație au înregistrat în acest an o ploaie de noi recorduri (39). Fetele și băieții au ajuns chiar la cifre de valoare europeană și mondială. Una dintre cele mai disputate probe a fost aceea de 1 500 m, în care victoria a revenit mureșeanului *Dionisie Naghi*, cu timpul de 18.36.6. Fotoreporterul nostru Paul Romoșan, a surprins momentul în care la o întoarcere arbitrul arată campionului cite ture de bazin mai are de făcut.

39 de RECORDURI REPUBLICANE

Actuala ediție a campionatelor republicane de natație a reprezentat un mare succes al sportivilor noștri. În cadrul celor 30 de probe ale campionatului, arbitri au înregistrat pe foile de concurs nici mai mult nici mai puțin de 39 de recorduri republicane (unele dintre ele de valoare europeană și chiar mondială), dintre care 16 de seniori și senioare, tot atâtea de juniori și junioare și 7 de copii. Este un bilanț cu atât mai îmbucurător cu cât unele dintre performanțele despre care vorbim au fost obținute de tineri aflați în plină ascensiune sportivă. Și aici vă vom da un singur exemplu. Reșițeanca Daniela Coroiu, la cei 14 ani ai săi, în compania senioarelor Ingrid Ungur și Anca

Mitrofan a câștigat proba de 800 m liber cu timpul de 11 : 06,6, nou record republican de senioare, superior recordului deținut de Cristina Balaban, din anul 1963, cu 18,2 sec.

Regretăm că nu putem da în această pagină fotografiile tuturor performerilor ultimei ediții a campionatului de natație. Ar fi meritat-o.

Din numărul mare de recordmani am ales doar patru, pe criteriul valorii recordurilor lor pe plan european. Aceștia sînt: ANGHEL ȘOPTEREA NU (foto 1), recordman de seniori și juniori la 200 (2 : 34,3), CRISTINA BALABAN (foto 2), care a cucerit trei titluri de campioană republicană cu tot atâtea recorduri (100 m spate — 1 : 10,0 — 200 m mixt 2 : 40,7 — 400 m liber 4 : 59,6), NICOLETA ȘTEFĂNESCU (foto 3), dublă recordmană (100 și 200 m fluture — 1 : 12,8 și 2 : 45,3) și VLADIMIR MORARU (foto 4) victorios în 9 din cele 10 probe în care a concurat, realizatorul a cinci noi recorduri republicane (100 m liber 57,4 — 200 m liber 2 : 07,9 — 200 m mixt 2 : 27,4 etc.).

CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI LA CICLISM

A șasea ediție a «Cupei orașului București» la ciclism, desfășurată pe un traseu deosebit de dur (459 km), a fost câștigată de alergătorul olandez GABRIEL MINNEBOO, pe care îl puteți vedea în ilustrația nr. 1. Dintre reprezentanții noștri cea mai frumoasă comportare au avut-o Francisc Gera — câștigătorul ultimei etape (a III-a) — precum și Gabriel Moiceanu — ocupantul locului III în clasamentul general al întrecerii. În fotografia nr. 2, un aspect din timpul desfășurării acestei curse. În prim plan, Gera și Ciocan, urmați în ordine de Ardeleanu, Gh. Suciuc și Drăghicioiu.

Foto: Gr. ȘERBAN

SUCESUL DE LA MESSINA

Reprezentativa feminină de baschet a României a câștigat la Messina primul ei turneu internațional susținut peste hotare, clasându-se înaintea Cehoslovaciei, Italiei, Ungariei și Franței. În fotografie, ANCA RACOVITĂ, căpitana echipei noastre, primește «Trofeo dello Stretto» oferit echipei clasate pe primul loc.

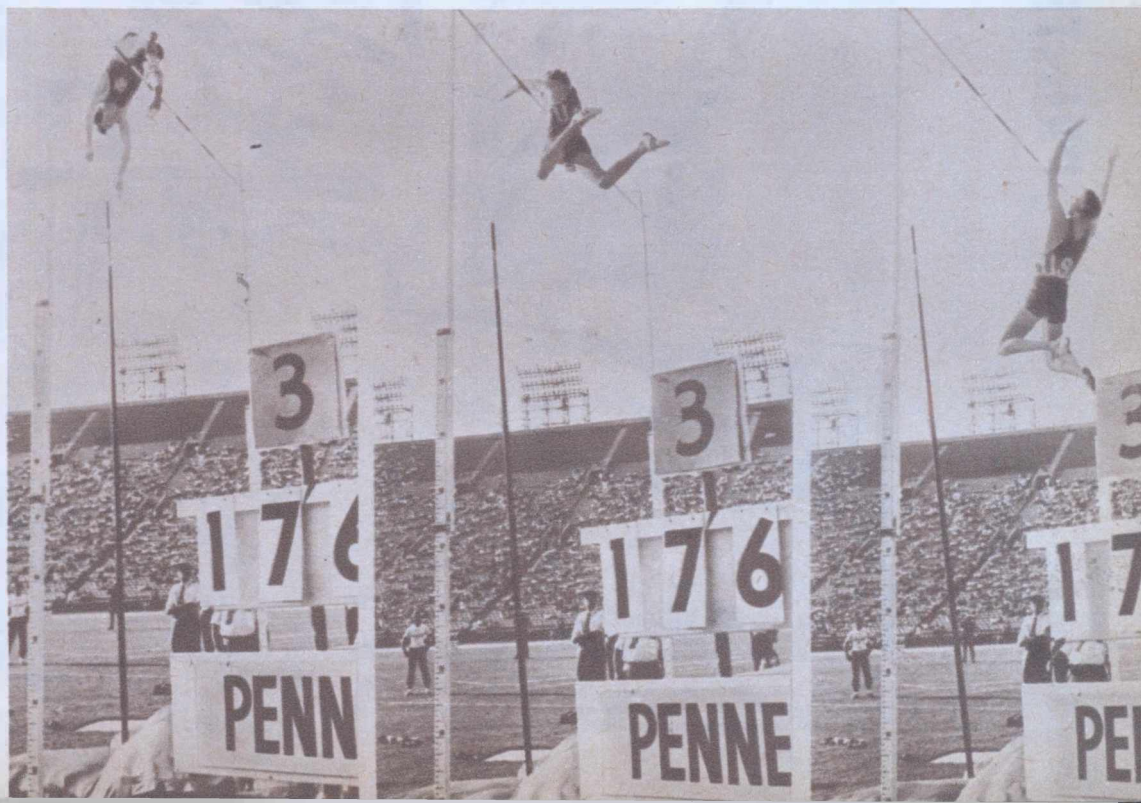
JUNIORUL DINU PIȘTALU — ÎN ASCENSIUNE

La recentul meci athletic de la Poiana Brașov, în care junioarele și juniorii noștri au reușit o frumoasă victorie asupra reprezentativelor similare ale Ucrainei, palmaresul românesc a primit o nouă serie de rezultate de valoare — recorduri naționale și... personale, aceste performanțe ilustrând că la toate treptele de vîrstă se face o treabă bună. Printre cei înscrși la capitolul «recorduri personale» — a numărat și dinamovistul bucureștean DINU PIȘTALU: 4,55 m la săritura cu prăjina, rezultat care-i atestă ascensiunea, rod al lucrului de calitate în antrenamente.

RECORDUL MONDIAL AL LUI PENNEL

Nu demult, pe stadionul din Los Angeles (S.U.A.) a văzut lumina zilei încă un record mondial, într-una din probele atletice cu cea mai mare... natalitate: săritura cu prăjina. «Noul născut» a primit numărul de ordine «5,34 m», iar «părintele» său este John Pennel, de mai multe ori recordman mondial.

Cele trei imagini înfățișează (de la stînga spre dreapta) reușita lui John Pennel: săritura record care-l situează din nou «cap de afiș».

«Producția de energie electrică va crește într-un ritm mai ridicat decât ansamblul industriei, ajungând în 1970 la 32 — 34 miliarde kWh și în 1975 la 55 — 60 miliarde kWh. Aceasta se va realiza în principal prin construcția de de noi centrale electrice... În 1970 — 1971 se va da în exploatare marele nod hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, care se realizează în colaborare cu Republica Socialistă Federativă Iugoslavia; el va aduce un aport de peste 1 000 000 kW la sporirea puterii instalate a țării și o producție anuală de peste 5 miliarde kWh».

(Extras din Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al P.C.R., prezentat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R.)

Asociația sportivă

Lucrările de la Porțile de Fier sint executate de două întreprinderi: I.C.H. (întreprinderea de construcții hidroenergetice — hidrocentrala) și I.C.P.F. (întreprinderea de construcții Porțile de Fier — devierea și înălțarea căii ferate și a șoselei, precum și construirea grupului social). Sportivii acestor două întreprinderi — muncitori, ingineri, tehnicieni — s-au unit într-o singură asociație: «Energetica».

Asociația sportivă «Energetica» a luat ființă anul trecut, în luna noiembrie. Actul său de naștere a fost semnat de 200 de membri ai UCFS. În prezent, cifra este de opt ori mai mare: 1 600.

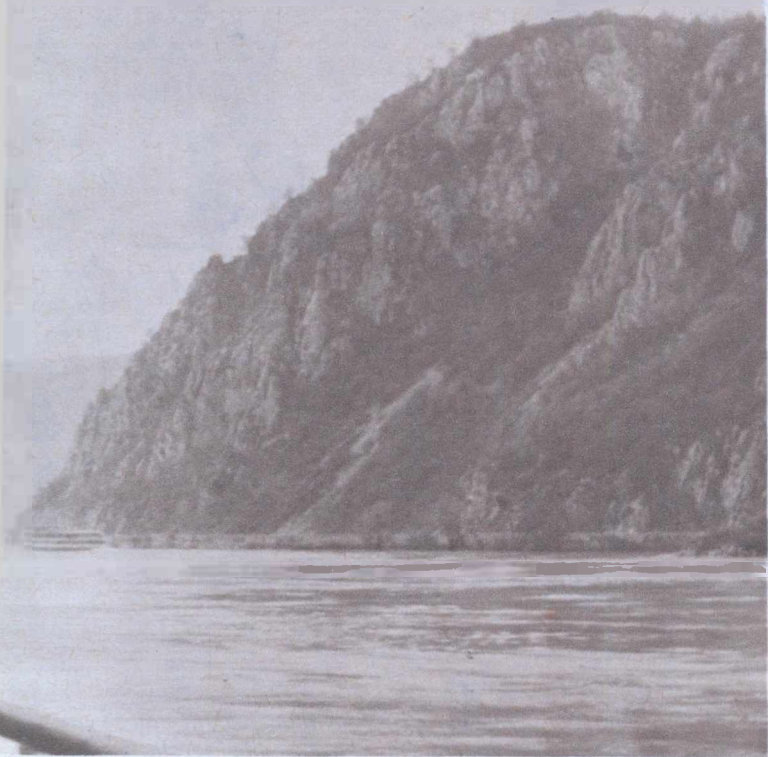
Prima secție creată: fotbalul. I-au urmat voleiul, atletismul, handbalul, motociclismul, popicele, natația și șahul.

Pe harta bazelor sportive ale asociației figurează o serie de puncte cu realizări: Gura Văii (volei, club — tenis de masă, șah), Valea

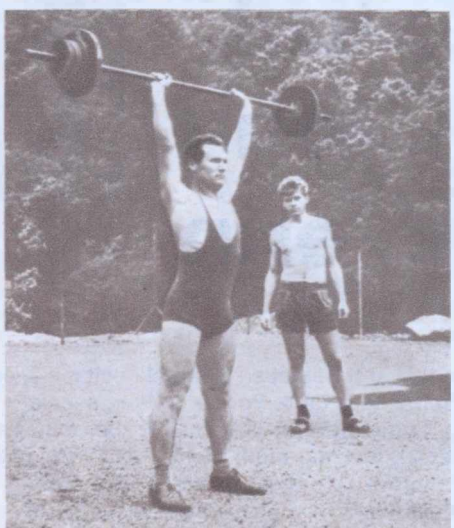

După-amiază macaragiul Andrei Minzală se va întâlni cu tovarășii de muncă într-un meci de fotbal, programat în cadrul campionatului asociației.

Excursie pe Dunăre la care participă muncitorii hidrocentralei de la Porțile de Fier. În imagine: excursioniștii admiră frumusețile Cazanelor.

În luna aceasta alte zeci de constructori vor participa la probele pentru obținerea insignei de polisportiv. În fotografie, o «serie» la 100 m.

Gheorghe Birău este unul din constructorii de la Porțile de Fier cu o activitate extraprofesională multilaterală: solist de dansuri naționale, solist de muzică populară și halterofil. Împreună cu alți sodori a lucrat în orele libere haltera pe care o vedeți ridicând-o. În dreapta, Birău execută o sudură.

ENERGETICA

Jidoștei (volei, handbal, două cluburi, bazin de înot, tribune), Vircișorova (baschet, handbal, volei, popice), Orșova (volei, club — tenis de masă, șah).

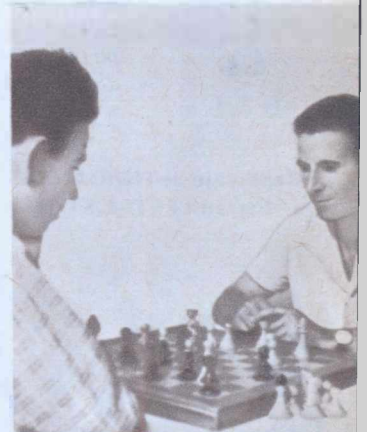
Dată fiind configurația solului — munte peste tot, constructorii hidrocentralei sînt nevoiți să devină... navetisti cînd e vorba de fotbal, putîndu-și disputa balonul rotund numai la Turnu Severin.

În repertoriul activității asociației sportive «Energetica» sînt prezente deopotrivă și «genul scurt» — schița (duminicile culturale sportive, excursiile la Herculane, la Craiova și București — pentru meciurile de fotbal internaționale, la Ada Kaleh și Cazane), și «genul lung» — romanul (campionatul asociației; la campionatul asociației, organizat la fotbal, handbal, volei și tenis de masă, participă toate cele opt grupe ale «Energeticii»).

Ambiția și condițiile materiale pe care le au la dispoziție i-au ajutat pe constructorii de la Porțile de Fier să depășească sfera competițiilor «de casă». Astfel, handbaliștii și handbaliștii activează în campionatul regional și, respectiv, cel orășenesc, iar fotbaliiștii — seniorii și juniorii — aspiră la promovare în categoria C, înaintea terminării lucrărilor hidrocentralei, căci, după aceea, îi vor aștepta alte mari șantiere: (i-ar bucura tare mult ca la viitoarele lor locuri de muncă să aibă și acest suvenir: «fotbalist în C la Porțile de Fier».) În sfîrșit, printre performerii hidrocentralei se numără și cei cîțiva — dar foarte buni — motocicliști.

nouă, ca aproape toate din Gura Văii. O sirenă anunță prelung că programul de dinamități pentru ziua de azi a încetat. Leșim din «adăpostul» nostru și ne amestecăm în furnicarul de oameni care se reîntorc, tot din «adăposturi», la pickhamere, la aparatele de sudură, la excavatoare, la macarale, la volanele autobasculantelor. Este un fluviu pe uscat, împotriva curentului căruia înaintează echipele de artificieri, mulțumite că le-au pregătit excavatoriștilor și șoferilor alte mii de tone de stîncă din fundul batardoului.

Îl rugăm pe Aurel Boeși să ne prezinte cîțiva sportivi la locul lor de muncă și, mai apoi, în orele de recreere, pentru ca, prin intermediul paginilor revistei SPORT, cititorii, cînd vor admira peste vreo patru ani uriașa hidrocentrală de la Porțile de Fier, să-și amintească că la declanșarea mării energii a Dunării o contribuție, în energie fizică și sufletească, au adus-o și acești constructori sportivi.

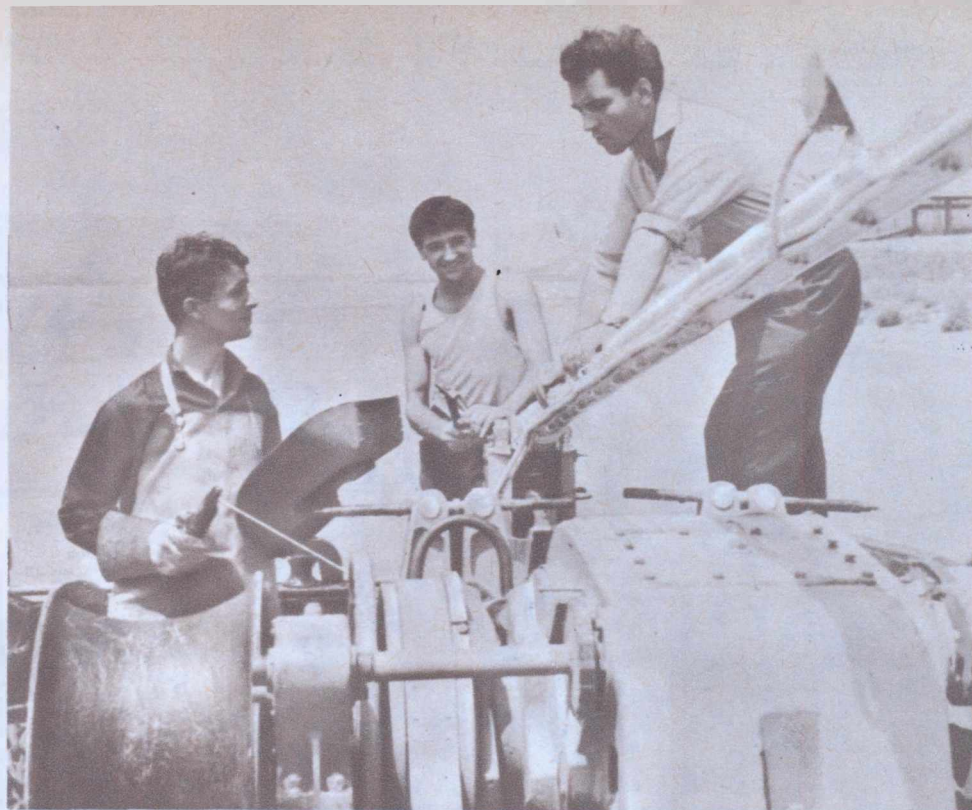
Scafandrii Dumitru Mureșan și Ion Corboreanu. În orele libere, Mureșan preferă halterele, iar Corboreanu — șahul (fotografia a-lăturată).

Dumitru Știr în dublă postură: de centru atacant și de șofer pe o autobasculantă de 27 de tone.

Interlocutorul nostru este Aurel Boeși, secretarul asociației sportive «Energetica» — Porțile de Fier. Discutăm la o distanță de sute de metri de batardou, într-o clădire

Mică escală la asociația sportivă „METALUL” Turnu Severin

Detaliu pe un șlep de 1 200 de tone construit la Uzina Mecanică Turnu Severin. De la stânga spre dreapta: sudorul Constantin Tobă, lăcătușul Eleodor Cimpoacă, lăcătușul Constantin Drăghici.

De fapt, escala ar fi trebuit să fie altfel decât mică, pentru că, spre deosebire de cea de la Porțile de Fier, asociația sportivă «Metalul» din Turnu Severin este mai veche, mult mai veche (fostă «Drubeta»), are mai mulți membri U.C.F.S. (2 350), mai multe grupe sportive (16), mai multe secții pe ramură de sport (10), un secretar (George Pirșan) cu o activitate în domeniul sportului de aproximativ 15 ani. De ce a fost atunci mică escala? În loc de răspuns, spicuri din cele aflate de la George Pirșan și de la alții din cadrul asociației.

«Cel mai iubit sport este fotbalul. Este un «rege» care nu abdică în favoarea altora, ci alții abdică în favoarea lui. Acum cităva vreme, severinenii s-au gândit că n-ar strica să aibă un «unsprezece» în categoria B. Ca un prim pas spre împlinirea visului l-au înduplecat pe Nicolae Tătaru, fostul extrem stînga celebru al echipei Steaua din București, să redevină severinean. Tătaru, în cele din urmă, a acceptat. Cum și în ce fel nu interesează. Din jucător, Tătaru

a ajuns antrenor, a mai înduplecat, la rîndul său, pe unii să vină și să-i întărească pe severineni. După ce au venit și aceștia, echipa de fotbal în loc să plutească mai bine, a început să se lase la fund. Primul care a părăsit corabia a fost tocmai căpitanul ei, antrenorul Nicolae Tătaru, care a ajuns cu bine la mal, deși totul s-a petrecut noaptea, adică în condiții lipsite de vizibilitate. Oamenii au fost foarte mîhniiți de cele întimplate, și nici în ziua de azi nu și-au revenit. De aceea, cui să-i mai ardă de activitate. Întii să-l găsim pe «Nicușor», să vedem dacă nu care cumva i s-o fi întimplat ceva întretimp».

Dar, la Turnu Severin nu se reduce totul doar la fotbal. Am mai întîlnit și alți iubitori ai sportului; de pildă pe un șlep în construcție: un sudor electric, un lăcătuș și un mecanic ne-au reținut atenția.

Vi-i prezentăm în cele două fotografii și, cu aceasta, secția de box a Uzinei Mecanice din Turnu Severin.

Reportaje de HORIA CRISTEA
Fotografii: PETRE STAN

Secvență în un antrenament de box la asociația sportivă Metalul din Turnu Severin. În prim plan: boxerii Tobă și Cimpoacă, asistați de antrenorul Drăghici.

„PEDIGREUL” NEGOEȘTILOR

Prin 1963, la un antrenament pe velodrom, Iulian Gociman a ținut să ne avizeze...

GOCIMAN: Priviți-i pe cei doi sportivi din coada plutonului. Memorați-le figurile. Nu va trece mult și le veți lua interviuri...

REPORTERUL: Cei cu tricouri galbene? Nu par extraordinari. Dimpotrivă. Se chinuesc să nu piardă plasa.

G: Sînt încă umînjin, dar au stofă de... pur-sînge. Fiți atenți la ținută. Clasă, nu glumă. Priviți cu cîtă suplețe împing în pedale. Ultimul, parcă ar fi Marin Niculescu în... șa.

R: Sînt copiii lui Marin?
G: Nepoții lui. Copiii lui Dede. Dede Negoescu. Și să știți de la mine: ce naște din piscă...

Da, Iulian Gociman a avut dreptate. Acum cîteva zile, la velodrom, i-am așteptat pe George și Florian Negoescu să-și termine antrenamentele, pentru un interviu. Primul, George, 19 ani, a devenit campion de seniori al orașului București, la proba de viteză, cu un excepțional 11,8 sec., în serii și recordman de juniori la 1 000 m cu 1:13,1. Cel de al doilea, Florian, 17 ani, este noul deținător al recordului de juniori și seniori la 500 m cu start de pe loc, cu timpul de 35,9 sec. și al recordului de juniori și seniori la 400 m cu timpul de 28,6 sec. (v.r.:29,4 sec.— Ion Ioniță — 1956). Aceste ultime performanțe au venit să încununeze titlurile de campioni și recordmani pe care cei doi frați Negoescu le-au obținut anul trecut, alături de Radu Dorel și Paul Soare din echipa de urmărire a clubului Steaua (2:25,0 pe 2 000 m).

R: Sînteți copiii lui Dede Negoescu. Am auzit că vă înrușiți și cu Marin Niculescu.

GEORGE: este unchiul nostru, fratele mamei, Dorina.

R: Nu cumva Dorina Niculescu, fosta ciclistă, ne lipsită de la întrecerile anilor 1944—1948?

FLORIAN: Întocmai. A făcut ciclism cam în același timp cu Florența Negoescu, sora tatii.

R: Deci, o întreagă familie de vrednici pedaleuri. Nu cumva și bunicii...

GEORGE: Tatăl tatălui meu, Ion Negoescu a fost un alergător foarte bine cotate prin anii 1905—1908. O tăietură dintr-un ziar al vremii, singura care ne-a mai rămas ca document a performanțelor lui, vorbește elogios despre un «tur de forță», pe bicicletă, realizat de bunic în anul 1905. În acel an, bunicul a acoperit ruta București — Pitești — Cluj — Rucăr — Brașov — București în aproape 3 zile. Efectiv a rulat pe bicicletă

12 ore și 25 de minute. Recordul traseului la acea oră.

FLORIAN: Pasiunea mamei și a unchiului Marin pentru ciclism s-a moștenit de la tatăl lor, deci de la celălalt bunic al nostru, Iordache Niculescu. Ion Negoescu și Iordache Niculescu, după cite am aflat, nu prea s-au împăcat în tinerețe. Motivul? Rivalitatea sportivă. Cursele cicliste. Fiecare avea pretenția că este alergător mai bun decît celălalt.

R: Și mai aveți și alte rude «îmbolnăvite» de ciclism?

GEORGE: Vărul nostru, Răzvan Cotescu, băiatul sorei lui tata, Florența Cotescu. Răzvan are 11 ani, dar pedalează, ca și noi, de la doi ani. În curînd va intra și el pe pistă.

Iulian Gociman a avut dreptate. Ce vreți, fler de antrenor. Ne-a prezis un interviu și iată că a venit timpul să-l luăm. Îl felicităm pe Gociman pentru clarviziunea sa, dar îi aducem și un reproș. Atunci, în 1963, nu ne-a vorbit și de «pedigreul» Negoeștilor. Cunoșcîndu-l n-am mai fi așteptat altă recomandare și am fi trecut mai repede la fapte...

G. ȘTEFĂNESCU

Florian și George Negoescu însoțiți de tatăl lor, Dede Negoescu, în anul 1957, într-o plimbare — lecție, la Șosea.

Aceiași, la doi și, respectiv, patru ani.

Și iată-i și sportivi în adevăratul înțeles al cuvîntului, la 17 și respectiv 19 ani, de data aceasta rivali, într-o cursă pe velodrom.

TINERI SPORTIVI ROMANI IN ACTUALITATE

Pescarul de la mila 23...

1963 — campionatele mondiale și europene de la Jajce.

Pe scena marilor campioni, «padelele de aur» — Vernescu, Nițoară, Ivanov — culeg aplauze, flori și medalii. Pentru Afanasie Sciotnic, clasat în ziua debutului internațional pe locul 10, doar încurajări... Dar, și așa se nasc, adesea, marile ambiții.

Acasă, pe apele Snagovului, tânărul caiacist venit din așezarea pescarilor de la «Mila 23» începe să rezolve tot mai multe din ecuațiile performanței. Îl ajută forța și rezistența. Și, mai ales, aceea uimitoare ușurință în vislit.

La un an de la modestul debut internațional pornește «cu pinzele sus» spre Sagami. Bronzul olimpic răsplătește munca și dirzenia. Afanasie Sciotnic nu mai face «figurație». Antrenorul emerit Radu Huțan îi încredințează, curajos, roluri principale. Și nu greșește. Tânărul pescar își înscrie numele printre campionii Europei!

În această primăvară — și de atunci pînă acum — l-am revăzut în multe curse desfășurate la Snagov, i-am urmărit rezultatele obținute la regatele internaționale. Titluri de campion, victorii. Cele mai multe, cu partenerul său de

«dublu» — Aurel Vernescu. După trei ani de muncă, planul egalității cu marii campioni este realizat. Pentru că astăzi, cînd vorbim de «padelele de aur», scriem cu majuscule și numele lui Afanasie Sciotnic.

1966 — campionatele mondiale de la Grünau. Nu vom face nici o anticipație. Amintim doar că tânărul debutant, care la ediția trecută se clasa pe locul 10, visează acum, la 23 de ani, medalia de aur...

DAN GÎRLEȘTEANU

Tot mai aproape de recordul mondial

La sfîrșitul anului 1965, într-un interviu, antrenorul Ion Söter care se ocupă de pregătirea atletei VIORICA VISCOPOLEANU, spunea că pe Viorica o mai despart doar 24 cm de recordul mondial al atletei engleze Mary Rand și că în 1966, Viorica face tot posibilul ca această diferență să se micșoreze. Fiind anul campionatelor europene și cunoscînd-o pe Viorica ca și seriozitatea recunoscută a spuselor antrenorului ei, am fost conșinși că declarația lui Söter se va adevăra.

Primele concursuri ale anului nu au arătat o formă deosebită. Dar Söter ne liniștea mereu, spunînd că abia începînd din a doua jumătate a anului Viorica va realiza performanțe ridicate. Și iată că a venit ziua de 16 iulie, cînd pe stadionul «23 August» a fost doborît un record național, obținîndu-se un rezultat de mare valoare: 6,59 m — cea mai bună performanță mondială la acea dată. Totodată, cu această performanță Viorica urcă pe locul 4 în ierarhia celor mai bune săritoare în lungime din toate timpurile.

Despre Viorica Viscopoleanu s-a scris în nenumărate rînduri, ea devenind în ultimii 3 ani o celebritate în lumea atletismului mondial. Să fii finalist la Jocurile Olimpice — și numai ghinionul unei sărituri de puțin depășite să te îndepărteze de o medalie, pe care puteai să o cucerești — să învingi în majoritatea concursurilor la care ai participat atît în țară cît și în străinătate, iată cine este autoarea excelențului 6,59 m.

La prima vedere Viorica nu te impresionează cu nimic (1,64 m, 52 kg, născută la 8 august 1939), dar cită forță și viteză se ascund în ea numai pista de elan și pragul pot să o spună.

Sportivă multilaterală, concurînd la mai toate probele atletice feminine, Viorica Viscopoleanu țintește un loc pe podium la Budapesta. O primă opțiune pentru aceasta a luat-o recent. Așteptăm... evoluții tot mai apropiate de recordul lumii și, de ce nu, chiar peste...

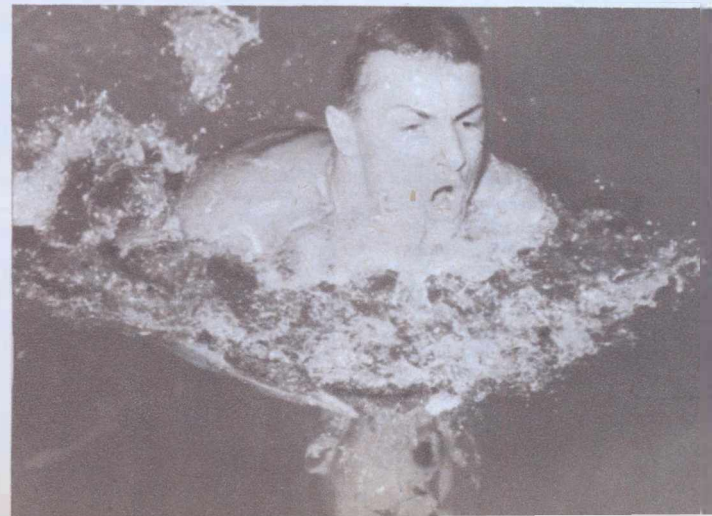
Lui VASILE COSTA îi transmitem o dublă felicitare. Prima i-o acordăm pentru frumoasele sale rezultate obținute la examene. Acum este student în anul II, la Facultatea de electrotehnică din Timișoara. Cea de a doua i-o transmitem pentru recordul realizat la 100 m bras (1: 10,5), ca și pentru frumosul rezultat la 200 m bras (2: 36,2).

Performanțele — astfel le considerăm — au fost obținute la un concurs desfășurat în a doua jumătate a lunii iulie, la Bratislava. Le-am primit cu satisfacție. Cu satisfacția unei previziuni împlinite. Anul trecut, în luna august, tot la Bratislava, Vasile Costa a ameliorat recordurile țării la ambele probe a procedurii bras — 1: 12,0 la 100 m și 2: 36,6 la 200 m. Că aceste recorduri nu au rezistat prea mult era de așteptat. Duelul Costa — Șoptereanu este mult prea aprig pentru ca... spadele lor să nu țintească mereu mai sus.

Vasile Costa și-a început cariera de înotător, relativ modest: 2: 59,0 la 200 m și 1: 13,9 la 100 m bras. Dar, mereu nemulțumit și într-o continuă căutare, și-a îmbunătățit lună de lună și an de an tehnica plutirii pe apă și, o dată cu aceasta, și rezultatele. Astăzi, Vasile Costa este creditat ca al 5-lea brasist din lume la 100 m și al 12-lea la 200 m (1. Prokopenko — U.R.S.S. — 1: 07,8; 2. O'Brien — Australia — 1: 09,2; 3. Henniger — R.D.G. — 1: 09,4; 4. Tutukaeu — U.R.S.S. — 1: 09,5; 5. Vasile Costa — România — 1: 10,5).

Deosebit de important este însă faptul că tânărul timișorean s-a apropiat simțitor de rezultatele pe care și le-a propus să le realizeze — ca timpi intermediari — pînă la Olimpiada din Mexic. Astfel, la 100 m bras a prevăzută pentru acest an 1: 09,0 și a realizat 1: 10,5 iar la 200 m bras 2: 35,5, față de 2: 36,2 realizați. Și timpul, pentru îndeplinirea totală a angajamentelor lui, nu s-a încheiat. Noi îi urăm în continuare succes!

La campionatul național de natație, încheiat în urmă cu câteva zile Vasile Costa a corectat din nou recordul țării la 100 m bras cu timpul de 1:10,0.

Gheorghe Zamfirescu este un nume care s-a impus cu clișiva ani în urmă. Născut la 18 martie 1942, înalt de 1,76 m. și în greutate de 67 kg, apare pe pista de atletism abia la 18 ani. Evoluția rezultatelor sale:

anul	100 m	200 m	400 m	antrenor
1960	11,6	23,2	59,0	Ion Scânicu
1961	10,9	22,3	50,0	Nicolae Păis
1962	11,0	22,0	—	Nicolae Păis
1963	10,7	21,4	48,4	Vasile Dumitrescu
1964	10,4	21,0	48,2	Vasile Dumitrescu
1965	10,5	21,1	49,4	Vasile Dumitrescu
1966	10,3	20,9	48,3	Vasile Dumitrescu

Prima afirmare o cunoaște cu prilejul Jocurilor Balcanice de atletism pentru juniori, când se clasează pe locul 2 la 200 m. În 1963 obține prima sa victorie, în cadrul Campionatelor internaționale de atletism ale României în proba de 200 m. În 1964 își înscrie numele pe tabelul campionilor balcanici la 200 m, pentru ca în 1965 să cliștige și 100 și 200 m, devenind cel mai rapid sprinter din Balcani.

Anul acesta, Zamfirescu este atletul de bază al primei victorii românești în deplasare, în fața puternicei echipe a Norvegiei, unde cliștigă 4 locuri 1, iar la două săptămâni după acest «event», Zamfirescu ne delectează cu două perle: 10,3 — nou record și record balcanic egalat și 20,9 — record național egalat și balcanic.

Cînd l-am întrebat dacă credea că va realiza un 10,3, a răspuns fără șovăire. «Da. Și uite de ce. În iunie am concurat la Zürich pe cea mai rapidă pistă din Europa, semnată de Armin Hary cu 2 x 10,0 dar am avut ghinion cu vîntul din față, care m-a împiedicat să realizez în finală un timp mai bun de 10,6. Am terminat la piept cu polonezul Wieslaw Maniak (realizatorul unui 10,1) și l-am întrecut cu o zecime pe vest-germanul Roderfeld (10,2). Mi-am dat seama că pot și eu realiza cifre asemănătoare. Pentru aceasta însă, un sprinter are nevoie de concursuri multe și tari, tot așa cum un săritor cu prăjina nu mai poate progresa fără prăjina de fibră. Performanța în sprint nu se obține la comandă. De multe ori mă simt foarte bine, am impresia că voi realiza un rezultat mare dar tocmai atunci merg mai slab».

Pentru 1968 Zamfirescu se gîndește la 400 m. Căci după cum spunea chiar el: «pentru a ajunge în finală la Ciudad de Mexico îmi trebuie un 10,1 la 100 m sau 20,5 la 200 m. De altfel, am și un exemplu elocvent. Polonezul Andrei Badenski, care ca sprinter a reușit 10,5 și 21,2, deci rezultate inferioare mie și care în numai doi ani de pregătire pentru 400 m, a realizat 45,6. De aceea cred că eu, care am realizat 1 x 10,3; 4 x 10,4; 11 x 10,5 la 100 m; 1 x 20,9; 1 x 21,0; 3 x 21,1; 3 x 21,2 la 200 m, pot obține rezultate asemănătoare de 400 m».

Zamfirescu este tipul atletului modest și sirguincios, dotat cu o ambiție caracteristică marilor campioni. În prezent se pregătește să urmeze Institutul de Cultură Fizică.

Vesel, volubil, glumeț și neastîmpărat, totdeauna bine dispus, «lpse» cum îi spun prietenii, are planuri mărețe. Cu conștiințiozitatea și capacitatea sa de muncă recunoscută sintem siguri că le va îndeplini.

N.M.

Bravo, Zamfirescu!

L-am întâlnit pe Gheorghe Roncea, antrenorul de patinaj artistic al clubului Constructorul. Era foarte grăbit. Peste jumătate de oră urma să înceapă o nouă lecție de pregătire cu elevii săi. Faptul nu ne-a surprins. Aveam cunoștință de activitatea de vară a patinatorilor artistici și chiar ne hotărâsem să le facem o vizită, la «atelierul» lor de lucru.

— Tot cu patinele cu rotile?

— Tot, dar cu o mică modificare. Am procurat patine cu rotile în linie. Este cu totul altceva. Antrenamentul de vară cu aceste patine aproape că nu se mai deosebește cu nimic de cel pe care-l facem iarna, pe lame.

— În privința patinelor cu rotile știam că au existat unele obiecții.

— Neintemiate. Au vorbit ceva despre inoportunitatea lor. Karel Vosatka și alți clișiva specialiști. Aceștia nu au ținut însă seama de specificul de pregătire din țara noastră. În Cehoslovacia, un patinator activează pe gheață 10 din cele 12 luni ale anului. Au patinoare acoperite. La noi, lucrul pe gheață se desfășoară pe parcursul a maximum 6 luni. De aici rezultă și necesitatea antrenamentului pe role. Anul acesta este al optilea de cînd folosesc în pregătirea de vară a sportivilor rolele, și experiența a dovedit că sistemul nu numai că nu este defectuos, dar dimpotrivă, ajută enorm la îmbogățirea bagajului de cunoștințe ale patinatorilor. Și am să vă dau un exemplu. În anii 1962—1963 și 1964 am făcut un experiment. O serie de elevi ca Rodica Didă, Carmen Stegărescu, Lucian

Cozia, Elena Stanciu și alții, complet neinițiați în arta patinajului, au intrat în pregătire, în lunile de vară, direct pe patine cu rotile. Cînd s-a deschis patinoarul și au trecut la «lame» ei n-au mai avut probleme. Tot ce învățaseră să execute pe role executau acum, cu precizie, pe lame. Erău patinatori avansați...

— Pregătirea de vară se rezumă doar la role?

— Rolele formează numai o parte a antrenamentului. Pun mare bază pe buna pregătire fizică generală și pentru aceasta elevii mei participă la o serie de probe atletice, la care dau năme de control, joacă baschet, fac înot și, începînd din acest an, primesc și lecții de balet. Pentru balet a fost angajată de către club solista de la Teatrul de Operetă, Lăncuța Filipescu-Pop. Lucrează împreună cu mine. În execuția figurilor de patinaj este absolută nevoie de grație, iar baletul este mijlocul principal în vederea stilizării mișcărilor ca o necesitate a punerii în evidență a armoniei și grației.

Astfel documentat am ajuns la stadionul «23 August» unde elevii secției de patinaj a clubului «Constructorul» își așteptau antrenorul. Și lecția a început. Indiscret, aparatul nostru de fotografiat a intrat în acțiune și, iată alături de două imagini. La iarnă patinatorii «Constructorului» vor demonstra mai multă virtuozitate îmbinată, de data aceasta, și cu mai multă grație.

g. pt.

PATINELE CU ROLE AU ÎNVINS!

WORLD CUP: ANGL

ANGLIA — FRANȚA 2—0 Jocul care a decis calificarea englezilor în «sfer-turi». În fotografie, mult comentatul mijlocaș englez Stilles, care avea să-l ani-hileze mai tirziu pe Eusebio, îi «sufflă» mingea lui Budzinski, printr-o «foarfecă».

R.P.D. COREEA-NĂ — ITALIA 1—0 cea mai mare surpriză a campionatu-lui mondial. Portarul coreean Li Cian Mun respinge atacul italianului Merani. Squadra azzura lui Fabbri a capotat în fața vitezei fotbaliș-tilor coreeni, reve-lația campionatu-lui.

BRAZILIA — BULGARIA 2—0, singura victorie a campionilor, cut nedorit. De la stînga la dreapta: Altair(6), Denilson (13), Lima (14), (13).

ARGENTINA — SPANIA 2—1. Albrecht (Argentina) lichidează o asistat de spaniul Ufarte (7) și portarul argentinian Roma.

U.R.S.S. — ITALIA 1—0. Neînvinsă în serie, echipa Uniunii Sovietice rie de justețe asupra Italiei. În fotografia noastră, Facchetti (cu mingea pe sînt puși în dificultate de rapidul extrem dreapta sovietic Cislenco.

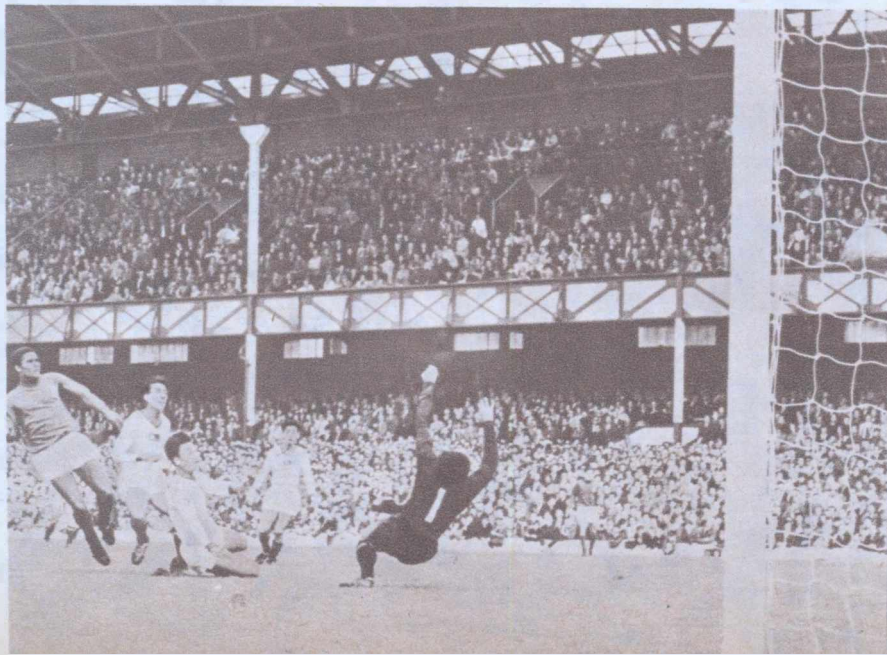
EUROPA 4

AMERICA DE SUD 4

Sfert de finală. R.F. GERMANĂ — URUGUAY 4—0. Atac la poarta «celestă». Vest-germanul Held pare că aplaudă săritura elegantă a portarului Mazurkiewicz.

Sfert de finală. PORTUGALIA — R.P.D. COREEANĂ 5—3, în cel mai dramatic meci al campionatului — alături de finală. În fotografie, Eusebio, printr-un efort personal, înscrie primul gol portughez. Să nu uităm: cu o secundă înainte era 3—0 pentru coreeni.

Aopta ediție a campionatului mondial s-a încheiat în mijlocul unui interes general. Simplu fapt că finala Anglia — R.F. Germană a fost «vizionată» de... 400 000 000 de oameni spune totul...

Peste «ediția engleză» coboară încet amintirile, dar comentariile merg crescând. Se discută mereu, din 1 000 de unghieri de vedere, dar toate aceste unghieri concură spre întrebarea firească: ce a însemnat, de fapt, ediția engleză? Răspunsurile sînt multe. Poate triumful jucătorului complet. Poate triumful omogenității. Poate triumful muncii. În mod sigur — triumful muncii. Al muncii pe teren, în timpul jocului, al muncii de antrenament, pentru ca aprigele crampeone ale ghetei de fotbal să catapulteze la fel ca și cuiele atleților.

Să lăsăm însă aceste discuții pentru numerele viitoare și să ne oprim la clasamentul final al celor 16, pe care îl vom trece în revistă și prin prizma reportajului — avansronică intitulat «1. Anglia, 2. Brazilia, 3. U.R.S.S.» și apărut în numărul 1 pe 1966 al revistei noastre. Deci...

1. ANGLIA. Cîștigătoarea campionatului mondial. O adevărată «mașină de tocat gazon și mingi». Forță, rezistență, omogenitate.

(Cităm din reportajul-avansronică apărut în ianuarie: «Cine va cîștiga? Pronosticul nostru e cel din titlu. (n.a. Anglia). De ce Anglia? Pentru că at home înseamnă acasă pe englezește, pentru că la Londra e în general ceață și, mai ales, pentru că Anglia poate cîștiga «Cupa Jules Rimet» și fără at home, și fără ceață»).

Otto Gloria, după jocul Anglia — Portugalia 2—1: «Firește, echipa Angliei a avut un sprijin moral în încurajările publicului. Dar, rezultatul ar fi fost același, indiferent unde s-ar fi jucat partida».

2. R.F. GERMANĂ. Calitățile cîștigătorilor, minus at home.

(Cităm, tot din ianuarie: «Vest-germanii vin cu picioarele lor puternice, cu aversiunea față de florițele și cu gîndul că fotbalul nu e un sport pentru domnișoare. Nu este exclus ca aceste idei «sănătoase» să rodească pe gazonul îmbibat de apă al terenurilor engleze»).

...Au rodit și fără apă...

3. PORTUGALIA. Campiona relaxării și a fanteziei.

(Cităm, ianuarie: «Portugalia, dintr-o cu totul altă familie — n.a. față de R.F.G. — Mulți consideră că Benfica a oboisit... Dar, pînă la vară mai e destul... Și-apoi, Eusebio deține «balonul de aur»).

...Benfica n-a oboisit, iar «balonul de aur» a cîștigat și mia de lire sterline a celui mai bun șuter.

4. U.R.S.S. Cea mai bună participare sovietică la turneele finale. Sobrietate și — surpriză — beton!

(Cităm, ianuarie: «Echipa Uniunii Sovietice vine cu o experiență certă. Și apoi lașin e hotărît să răscumpere celebra greșală din meciul cu Chile (n.a. în 1962). Oricum, U.R.S.S. de pe Maracana și de la Montevideo merită cu prisosință calculul teoretic al medaliei de bronz»).

... Golul lui Torres, in extremis, i-a luat lui lașin medaliiile de bronz.

5. ARGENTINA. Temperamentul la paroxism.

(Cităm: «Fotbalul se îndepărtează tot mai mult de poezia pură»). Argentinienii au simțit asta, dar au confundat betonul cu duritățile...

6. R.P.D. COREEANĂ. Revelația campionatului. Viteză, abilitate, devotament.

(Cităm, ianuarie: «Echipa R.P.D. Coreene are misiunea de a atrage atenția asupra fotbalului asiatic»).

Misiune îndeplinită cu prisosință...

7. UNGARIA. Unul din premiile de frumusețe pentru jocul cu Brazilia...

(Cităm, ianuarie: «Ungaria, în progres, atrage tot mai mult atenția specialiștilor. Și totuși, «cota» ei valorică ni se pare exagerată... Pînă la echipa de la Berna mai e un oarecare drum, pe care valoarea lui Albert nu poate să-l suplinească»).

Quod erat demonstrandum...

Sfert de finală. U.R.S.S. — UNGARIA 2—1. La 2—0 pentru echipa Uniunii Sovietice, Bene (în alb, căzut), reduce scorul. Iașin privește fără să creadă. Marele portar e — totuși — unul din autorii calificării echipei sale în semifinală.

Semifinală. **R.F. GERMANĂ — U.R.S.S. 2—1.** Mereu același lașin respinge o bombă a lui Uwe Seeler (invizibil). Haller (în stînga) privește cu speranță.

8. URUGUAY. Vezi Argentina...
(Cităm: «O, temporal Deși, cine știe...».)
Prezența în sferturi — onorabilă.

9. BRAZILIA... Zeița de aur respinge cu hotărîre tentativele repetate, mai ales cînd aceste tentative nu au mijloace noi.
(Cităm, ianuarie: «...Brazilia nu e cea de la Santiago și, cu atît mai puțin, cea din Suedia... Veți spune, Pele. Hai să vedem și minunea asta».)
Și minunea nu s-a produs...

10. SPANIA. Mult zgomot pentru nimic...
Cităm: «Spania speră să-și adune toreadorii... Cu Suarez, cu Peira, cu «noul său val», în care Amancio, Ufarte sau Adelardo joacă rolul stelelor, Spania poate să confirme cele 72 de minute din Chile, cînd i-a condus pe brazilieni cu 1—0».
Spania și-a adunat toreadorii, a condus echipa R.F.Germane cu 1—0, dar, pînă la urmă, toreadorii s-au dovedit a fi campioni ai individualismului acit în arenă, cit și pe gazon...

11. MEXIC. Peste așteptări.
(Cităm: «Mexicul va căuta să-și «facă relații» pentru ediția 1970 pe care o găzduiește».)
Mexicanii, amfitrionii grijulii, nu s-au raliat la protestele sud-americane

12. ITALIA. De la sublim la ridicol nu e decît un pas.
(Cităm: «Italia, outsiderul nostru, va arunca în luptă tempo-ul infernal...».)
Mea culpa. Tempo-ul infernal s-a transformat într-un cîntec de leagăn.
Cine ar fi crezut că Fabbri este realmente antipodul lui Herrera?

13. FRANȚA. Titlu din l'Equipe: «Total e pierdut, afară de anoarea».
(Cităm, ianuarie: «Au fost o dată Kopa, Piontoni, Fontaine, Vincent... Cam greu pentru Cambin astăzi».)
Într-adevăr, foarte greu. La Stockholm, Fontaine a dat 13 goluri. La Londra, Gondet, urmașul lui Fontaine, nici unul. De la Paul Nicolas la Guerin e exact ca de la Fontaine la Gondet.

14. CHILE. Plonjonul de la bronz la... 14.
(Cităm, ianuarie: «Greu de tot, mai ales că sînt cîteva mii de kilometri pînă în Anglia. Sanchez, care a mai jucat în emisfera boreală, știe că nu e simplu».)
Și n-a fost simplu.

15. BULGARIA. Colev a îmbătrînit, iar tinerii, cuprinși de teamă, au dat două auto-goluri...
(Cităm, ianuarie: «Bulgaria? Franța K.O.! Portugalia K.O.! Belgia K.O.! — n.a.: e vorba de performanțele ultimilor ani. Ce va fi la Londra? Probabil consacrarea mondială a lui Asparuhov».)
Și a fost a lui Iakimov.

16. ELVEȚIA. «Am fost, totuși, la Londra».
(Cităm, ianuarie: «Elveția va încerca să-și vindă cît mai scump... lacătula».)
Dar prețul lacătului a scăzut mult. Reamintesc, însă, echipei noastre naționale, care va juca cu Elveția la București, la 2 noiembrie, că Foni știe să schimbe lacătulele...

Cam atît, deocamdată... Vom reveni, însă, mereu... Mirajul campionatului mondial de fotbal e mare. Într-adevăr, un turneu final se joacă trei săptămîni, dar se comentează 4 ani.
Deocamdată...
Wembley a murit!
Trăiască Azteca!

IOAN CHIRILĂ

Semifinală. **ANGLIA — PORTUGALIA 2—1.** Duel între doi jucători despre care s-a vorbit mult. Eusebio (în stînga), unul dintre cei mai buni jucători ai campionatului și Stilles (cu mingea pe cap), unul dintre cei mai duri. În dreapta: Augusto.

FINALA: **ANGLIA — R.F. GERMANĂ 4—2** «Lovitura de teatru» din minutul 90. Weber (în stînga) a înscris în ultimele secunde. Schnellinger exultă, Bobby Moore (în spate) acuză henț la Schnellinger.

Minutul 91 al finalei. Niciun englez nu crede că echipa lui Bobby Moore poate fi, totuși, învinsă.

Pe primul plan campionatul

În biroul secretarului general al F.R.F., Florea Tănăsescu.

Rep.: Cum apreciați în general campionatul recent încheiat?

Fl. T.: Un campionat mai viu, în progres. Forma sportivă a unor echipe și jucători a putut fi menținută perioade mai lungi. Un alt aspect al «vioiciunii» este promovarea unui mai mare număr de jucători noi în loturile reprezentative.

Rep.: Cărui fapt se datorează această «înviore» a campionatului?

Fl. T.: Unei mai mari regularități, în ciuda sezonului internațional bogat. În al doilea rând: stabilității crescînde a antrenorilor. Dacă arbitrii vor aduce o contribuție mai mare, vom recupera o importanță importantă sursă de progres.

Rep.: Cum explicați victoria Petrolului?

Fl. T.: În primul rînd prin seriozitate și viață sportivă, care au generat... capacitatea de muncă. De asemenea, victoria Petrolului se datorează pășării unei formule de echipă permanente. Să sperăm că în «Cupa Campionilor» Petrolul ne va demonstra că este un campion autentic.

Rep.: Dar despre ceilalți?

Fl. T.: Rapid plătește neseriozitatea unora dintre jucătorii săi, împotriva cărora trebuie luate măsuri hotărîte. Dintre echipele clasate pe locurile urmă-

toare, menționez finisul dinamoviștilor bucureșteni, care anunță o refacere a potențialului real; echilibrul piteștenilor, adevărate revelații; progresul, dar și evoluția intermitentă a ieșenilor; «frământarea» pozitivă a clujenilor, care s-au axat pe promovarea tineretului; silința și — în dese cazuri — vigoarea echipelor care au retrogradat luptînd pînă la ultima etapă; în sfîrșit, eclipsa Stelei, care s-a remarcat prin «calități» opuse celor ale Petrolului.

Rep.: Care a fost trăsătura... tehnică a campionatului?

Fl. T.: Apărările mai bune decît atacurile. Cred că, într-o oarecare măsură, acest decalaj se explică tot prin faptul că apărările își păstrează într-o măsură mai mare formula. Pahonțu-Boc-Florea-Mocanu a fost o certitudine. În schimb în atac au «rulat» și Moldoveanu și Dridea II și Dincuță și Drăgan și alții. La fel, să iau la întîmplare, de exemplu, Dinamo. Dacă apărarea are o formulă mai mult sau mai puțin fixă, în atac, singurul nume care se întîlnește mereu este cel al lui Pircălab.

Rep.: Ce perspective întrevedeți campionatului care începe?

Fl. T.: Aș vrea să cred că va spori în valoare. Aș vrea să cred că tinerii care au apărut anul

acesta se vor consolida în echipele lor. Aș vrea să cred că «restanțierii» campionatului trecut, și mai ales «cei mari», vor face ca bătălia pentru titlu să nu mai fie un... duel, ci o bătălie între 5—6 echipe. Pentru că, orice am face, de la campionat pornește totul... Un campionat puternic înseamnă, implicit, o echipă națională puternică. Un campionat puternic impune un tempo susținut întregii mase de jucători. Iată de ce, trebuie să acordăm o atenție mereu sportivă campionatului.

ȘTEFAN COVACI
antrenor secund al echipei naționale

Marea artă e să creezi goluri, nu ocazii...

La Snagov, într-un moment de relaxare.

Rep.: Ce părere aveți despre sezonul internațional al... naționalei?

Șt. C.: Un sezon de acumulari în vederea startului oficial din toamna aceasta (n.r. — «Cupa Europei»).

Rep.: Ce concluzii se pot trage?

Șt. C.: Am avut adversari de prima mărime în fotbalul mondial. Toate cele patru naționale întîlnite (Portugalia, R.F. Germană, Ungaria, Uruguay) reprezintă elita «celor 16» de la Londra. Concluziile sînt multe și binevenite. Aș putea să fac o trimitere la declarațiile elogioase ale lui Sepp Herberger sau... Coluna după Ludwigshafen sau Lisabona, dar asta n-ar satisface decît aspectul gazetăresc al întrebării. Prefer să spun că deocamdată am rezolvat problema apărării. În momentul de față, apărarea noastră are o valoare internațională. Apărarea este cea care a determinat rezultatele onorabile obți-

nute în jocurile cu cei «patru mari».

Rep.: Dar linia de mijloc?

Șt. C.: A muncit mult. S-a impus în mod special la Lisabona. Mă refer la linia Ghergheli-D. Popescu. Apariția lui Dobrin este interesantă. Dotat cu aptitudini tehnico-tactice remarcabile, tînărul Dobrin are perspective frumoase, dar, cu o singură condiție: să devină un atlet rezistent.

Rep.: Atacul?

Șt. C.: Punctul nostru nevralgic. Mă refer mai ales la înaintașii centrali. Lipsa unui jucător pe care să scrie «GOL» explică de-altfel decalajul dintre rezultatele obținute acasă și în deplasare. Lipsa unor jucători de clasă în fața porții adverse nu ne aduce golurile pe care efortul colectiv al echipei le face deseori posibile. Jocurile noastre de verificare «la mijloc de săptămîină» (Voivodina, Cagliari, Valenciennes) s-au încheiat cu scoruri la limită (2—1) tocmai pentru că atacanții și mai ales «cen-

tralii» n-au valorificat nenumăratele ocazii avute.

Rep.: Ce s-a făcut în direcția aceasta?

Șt. C.: Am trecut în revistă mulți jucători, începînd cu Badea și terminînd cu Dumitriu, Iancu sau Stoicescu. Badea rămîne un jucător valoros, dar mai mult pentru 4—3—3 elastic. Dintre ceilalți, îmi inspiră mai multe speranțe... Stoicescu. Vom continua verificările. Poate că Naghi va ști să se impună, așa cum a făcut-o la club. În altă ordine de idei trebuie să arăt că Sorin Avram și Pircălab (mai ales) trebuie să-și restructureze jocul. Extremele moderne nu pot fi doar furnizoare de ocazii. Marea artă este să creezi goluri, nu ocazii. La aceasta trebuie să concure toți. Acasă cîștigăm pentru că spiritul ofensiv firesc creiază 7—8 ocazii și... un gol. «Afară» e mai greu. Marile echipe dau 1 gol din două sau trei ocazii...

Hocheiștii în vacanță

Hocheiștii din loturile olimpic și republican în costume... estivale. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: G. Szabo, Al. Calamar, I. Bașa, T. Pop, A. Moiş, A. Crișan, I. Florescu, Z. Făgăraș, A. Tarci, M. Flamaropol (antrenor). Rîndul de jos: E. Pană, I. Iordan, N. Ciobotaru, Șt. Ionescu, I. Marian, C. Dumitraș și O. Boldescu.

Foto: V. BAGEAC

În bărci pe undele lacului Amara...

...și în alergare pe aleile frumoasei stațiuni.

Hocheiștii din lotul olimpic și lotul republican își petrec vacanța la Amara. În costume... estivale fac băi de nămol și acumulează nesățioși tone de căldură pentru la iarnă. Doctorul loturilor, Vasile Iliescu, ne spune rîzînd că flăcării lui au intrat în «reparații generale». Desigur, o glumă. Dar nu lipsită și de un simbur de adevăr. În sezonul trecut nici un hocheist din echipa națională, dar nici unul, nu a scăpat fără să fi suferit vreun traumatism. Așa este sportul cu crosa, ca și rugbiul, cu care se înrudește în multe privințe, ca și fotbalul. Sporturi bărbătești. În plus, hocheiștii au avut și un sezon competițional bogat. Mai bogat decît în oricare alt an. În această privință cifrele sînt edificatoare: 46 de meciuri internaționale susținute, dintre care 33 cîștigate, 5 nule și 8 pierdute. Deci, un record în materie la care se adaugă valoarea deosebită a unora dintre victorii. Pentru prima oară hocheiștii români au reușit să părăsească gheața aplaudați după întîlnirile cu echipele Norvegiei și Elveției. Au învins reprezentativa Finlandei, echipă din grupa A a campionatului mondial, ca de altfel și echipa canadiană a Universității din Manitoba. Și tot în sezonul trecut, hocheiștii noștri și-au trecut în palmaresul lor noi victorii asupra echipelor Austriei, Angliei și Italiei. Ei s-au clasat pe locul II în grupa B a Campionatului mondial și tot pe locul II

la Campionatul mondial universitar din Italia.

Acum, hocheiștii noștri sînt la Amara, fac băi de nămol, de soare și se odihnesc. Ușorul antrenament zilnic, de menținere a pregătirii fizice generale (crosuri, înot, jocuri de volei, de fotbal, canotaj) face parte tot din capitolul odihnă. Odihnă activă. O rupere totală cu activitatea sportivă ar însemna pentru ei ieșirea completă din formă. Eduard Pană este chiar în pericol. S-a îngrășat mai mult decît era cazul. Dar lucrurile se pare că se vor remedia. Mihai Flamaropol și Nicolae Zografi, antrenorii loturilor prezenți și ei la Amara, sînt cu ochii «în patru». Îi supraveghează pe sportivi îndeaproape și în momentul cînd se «aprinde» becul roșu, intervin. Așa cum s-a hotărît să o facă în cazul lui Pană.

La începutul lunii viitoare hocheiștii noștri vor începe activitatea pe gheață. Este vorba de un turneu de «încălzire», în Cehoslovacia. Anul acesta îi așteaptă pe hocheiștii un sezon competițional poate chiar mai bogat decît anul trecut. Ca principal obiectiv: Campionatele mondiale din luna martie, de la Viena. Pînă atunci meciuri, meciuri de verificare. Deocamdată să-i lăsăm însă să se odihnească. Să facă băi de nămol și de soare, urîndu-le o vacanță plăcută! O merită!

CĂPITANUL ECHIPEI

Secția de șah a asociației sportive Geologia a obținut în ultimii ani rezultate cu care se poate mandri. Astfel, una din echipe a cucerit campionatul raional (30 Decembrie) și două concursuri organizate în cinstea zilelor de 1 Mai și 23 August. De câțiva ani, echipa I a asociației a căpătat dreptul să joace în campionatul Capitalei, seria A, unde a avut o comportare frumoasă. Anul acesta a ocupat locul 7 din 14 echipe participante.

Un rol însemnat în munca de mobilizare a salariaților și organizarea concursurilor îl are geologul Florin Codarcea. Din 1955 el este un jucător de bază al primei echipe, având categoria I de clasificare. Pentru rezultatele bune obținute la masa de joc, pentru spiritul de colectiv de care a dat dovadă, colegii i-au încredințat conducerea echipei.

În fotografie, la masa de joc, în centru, căpitanul echipei Geologia, Florin Codarcea.

TRAIAN CHERCHIDEANU
- București -

PASIUNE

La concursul republican de atletism al copiilor, a cărui etapă finală a desfășurat la Cimpulung, proba de aruncare a greutății, din cadrul atletismului, a fost câștigată de Victoria Cirstea cu o aruncare de 11,50 m. Într-o învingătoare este elevă la școala din comuna Trestieni, raionul Cîmăna, unde învățătorul Mircea Enache este și instructor de sport.

Muncind cu pasiune, învățătorul Mircea Enache a avut satisfacția de a-și avea alte două eleve — Elvira Bănilă și Elena Crețu — în finalele repubblicane de atletism ale juniorilor.

În imagini: 1—Victoria Cirstea în momentul efortului final la aruncarea greutății. 2 — Învățătorul Mircea Enache — pasionatul instructor de atletism din comuna Trestieni.

Fără cuvinte...

Desen de OCTAVIAN COVACI

DIN NOU ÎN „A”

Iubitorii fotbalului din Petroșani nu au încetat încă să comenteze jocurile bune ale echipei Jiul, jocuri care s-au soldat cu promovarea formației minerilor în categoria A. Bucuria victoriei a fost mare, dar traciul reluării activității în prima categorie este, în prezent, și mai mare...

Correspondentul nostru ȘTEFAN SZÖKE ne-a trimis două fotografii... istorice. 1. După meciul care a decis promovarea, jucătorii Jiului îl poartă pe brațe pe antrenorul Eugen Mladin. 2. Lotul fotbaliștilor care a săltat Jiul din «B» în «A», prins într-un fotomontaj conceput și executat de corespondentul nostru.

POȘTA REDACȚIEI

NUTY DĂRINGĂ — Ploiești. Sinteți fericită că Petrolul a câștigat campionatul, dar nu aveți «inimă împăcată» din cauza Rapidului care nu a putut câștiga Cupa, așa cum doreați dumneavoastră. Am fi curioși să știm dacă mai cunoașteți și un alt supporter al Petrolului care să regrete insuccesele fotbaliștilor de la Rapid... În legătură cu numele pe care îl are reprezentativa fotbaliștilor vest-germani, nu vă faceți probleme. Nu are decît unul singur: echipa Republicii Federale Germane. În ceea ce privește fotografia cerută o veți primi acasă, prin scrisoare.

PETRU IZGHIREANU — Lugoj. În revista SPORT nr. 13 am publicat mai multe fotografii de la trecutele campionate mondiale de fotbal. Printre acestea, dacă revedeți colecția, veți găsi și trei faze din meciul finalei din 1954, dintre R.F. Germană și Ungaria, partidă care vă interesează atît de mult. În altă ordine de idei, ne bucurăm faptul că după o întrerupere destul de îndelungată ne scrieți din nou.

EUGEN MAN — Cluj. Vă place foarte mult înotul și sinteți un admirator al sportivului Anghel Șoptoreanu, a cărui adresă ne-o solicitați. Îi puteți

scrie la clubul Steaua: Calea Plevnei nr. 114, București.

VASILE POP — Oradea. 1) Prima ediție a Cupei României la fotbal s-a disputat în 1933—34. În finală au jucat atunci Ripensia Timișoara și Universitatea Cluj. Victoria a revenit primei formații cu scorul de 5—0 (2—0). 2) De-a lungul anilor, doar două echipe din divizia B au reușit să câștige Cupa României: 1954 Metalul Reșița — Dinamo București 2—0 și 1960/61 Arieșul Turda — Rapid București 2—1.

GH. SABĂU — Craiova. Doriți să știți dacă actualul campion mondial de box, Cassius Clay, l-a înțilnit de-a lungul carierei sale și pe «teribilul» — cum îi spuneți dumneavoastră — Archie Moore. Cei doi pugiliști s-au înțilnit la 15 noiembrie 1962, la Los Angeles, și Clay a câștigat prin K.O. în repriza a IV-a.

LIVIU DUMITRESCU — Brașov. Iată rezultatele înțilnirilor dintre reprezentativele de fotbal ale României și Bulgariei în perioada anilor 1925—1935. 1925 (Sofia) 4—2, 1926 (București) 6—1, 1929 (București) 3—0, 1929 (Sofia) 3—2, 1930 (Sofia) 3—5, 1931 (București) 5—2, 1932 (Belgrad) 0—2, 1933

(București) 7—0, 1934 (Atena) 3—2, 1935 (Sofia) 0—4.

PAUL ALBU — București. Excepționalul atlet australian Ron Clarke nu a reușit să ocupe decît locul trei în cursa de 10 000 m la Jocurile Olimpice de la Tokio. Înaintea sa au sosit atunci americanul Bill Mills (medalie de aur) și tunisianul Mohamed Gamoudi (medalie de argint).

ION DOGARU — Iași. Ce se mai aude despre fostul fotbalist Gheorghe Nerțea? Lucruri bune. Deși nu mai joacă, nu a abandonat fotbalul. În prezent lucrează ca redactor la revista «Fotbal».

ADRIAN CAZACU — Pitești. Dacă sportivii foarte buni pot avea... ghinion în întreceri importante? Asta-i bună! Întrebați-i pe fotbaliști... Noi, însă, vă vom da un exemplu din atletism. La Jocurile Olimpice din 1936, deși conducea cu 10 m la ultimul schimb, ștafeta feminină germană de 4×100 m a fost descalificată pentru că atleta Dorfheldt a scăpat din mînă bățul de ștafetă...

UN ÎNAINȚAȘ AL CICLISMULUI Velocipedistul Cantili

s-a mărginit la mici curse, ci, la 18 ani a făcut o cursă de performanță deosebită pentru timpul acela, pe care a descris-o într-o broșură intitulată «Pe velociped — cursa între București și Brașov», ce s-a desfășurat în zilele de 21—23 octombrie 1894, când a avut loc înapoierea la București, cursa fiind dus-întors și totalizând 352 km. În această cursă Cantili a fost însoțit de poetul Al. Macedonachi, mare iubitor al acestui sport. Trebuie ținut seamă la aprecierea acestei performanțe de faptul că velocipelele pe care călătoreau erau grele, cântărind zeci de kilograme, și că deși mersul cerea un efort mare, cu toate acestea ei realizau o medie orară de vreo 20 km, ceea ce era mult — ținând seamă și de starea rea a șoselelor de pe atunci. Merghiind astfel, cu mici popasuri, iar de la Climpina încolo pe timp de ploaie, au ajuns noaptea tirziu la Brașov, după ce au coborât cu greu serpentinele văii Timișului, pe șoseaua alunecoasă din pricina ploii și pe întuneric. A doua zi, de dimineață, la ora 10,30 au pornit înapoi, înnoptând însă la un han înaintea Ploieștiului, astfel încât a treia zi de la plecarea, pe seară, au ajuns înapoi la București.

Spre sfârșitul secolului trecut era cunoscut numele lui Constantin Cantili, devenit faimos prin faptul că practica asiduă velocipedismului, adică mersul pe strămoșul bicicletei, — velocipedul.

Apariția lui Cantili pe velociped de-a lungul șoselei Kiseleff făcea senzație, fapt ce rezultă din presa timpului, care îi reproșea că tulbură circulația luxuoaselor trăsurile ale boierilor, ce-și făceau plimbarea zilnică pe celebra alec.

Dar, deși foarte tânăr, el nu

După acest antrenament atît de serios, și-a fixat să străbată distanța de 2720 km dintre București și Paris în 10 etape a 272 km fiecare, ceea ce a și reușit.

În această cursă a plecat la 24 august 1900, din piața Teatrului Național, escortat de un grup de 50 de cicliști, care l-au însoțit pînă dincolo de ieșirea din oraș. Traseul urmat a fost următorul: București — Brașov — Făgăraș — Sibiu — Arad — Budapesta — Viena — Linz — München — Ulm — Stuttgart — Strasbourg — Paris, — fiind primit în triumf la redacția ziarului «Le Vélo», unde era așteptat, cursa sa fiind anunțată și comentată favorabil în ziarele timpului.

După cum vedem, în această cursă dînsul a reușit cu adevărat o foarte mare performanță, deoarece a face 10 zile la rînd etape de cite 272 km este un lucru foarte greu și pentru zilele noastre, iar dacă ținem seamă de faptul că pe atunci nu erau șosele asfaltate, reușita acestei curse este și mai însemnată. Acest iubitor al ciclismului avea și talent literar (a scris două piese de teatru) — după cum recunoaște poetul Macedonachi într-o scrisoare ce i-a adresat, ceea ce se vede și din felul la care își descrie dragostea pentru ciclism: «În viteză este o beție pe care profanii n-o cunosc... Aerul te izbește în față, pămîntul se dilată, prin ochi trec fulgere vii... mușchii obosesc, picioarele nu se mai mișcă decît mecanic, — singură voința rămîne neatinată, dar în aceasta este o voluptate, un farmec, o poezie de nedescris!».

Îată dar un frumos exemplu de statornicie și voință în strădania sportivă încununată de succes a acestui înaintaș al ciclismului.

POMPILIU VOICULET

O STATUIE SIMBOLICĂ, UN DEGENIU ȘI... AUTOGRAFE

Recunoașteți statuia? Este trofeul cu care au fost răsplătite fetele noastre la 8 iulie 1956, la Frankfurt-pe-Main, cînd au cucerit pentru prima oară titlul de campioane ale lumii la handbal în 11. De atunci ele au mai cucerit alte două titluri mondiale (1956 — la handbal în 11; 1962 — la handbal în 7). La 8 iulie, adică după un deceniu, fetele noastre s-au reîntîlnit în fața acestei statui, depunîndu-și autografele pe fotografia ei.

MAI ÎN GLUMĂ, MAI ÎN SERIOS

Micro-reflecții sportive

- Se fac sulite, prăjini etc. din material plastic; de ce nu și... haltere?
- Cine a inventat jocul de polo? Marco... Polo???
- Mahomed a fost alpinist. Dovada: dacă nu vine muntele la Mahomed, se duce Mahomed la... munte!
- De ce există mat și remiză la șah? Mat din grijă pentru... oameni, remize pentru... cai.
- Se poate sări cu parasuta din avion fără să se deschidă și să se aterizeze optim? Cu o condiție: avionul să nu fi... decolat!
- Încălzirea la șah se face cu aspirină...
- Care-i scorul la pauză la 0—0? Dar la 3—0, prin... forfait?
- La natație copiii sînt ași. De ce nu și la tir? Aici nu sînt... puști?
- Celor ce folosesc rachetele li se spune... tenismani; de ce nu cosmonauți???
- Ce lungime are «fluturele» amfibiu: 100, 200 metri?...

TITI GHEORGHIU-Vaslui

ARTA ȘI SPORTUL

Mihai Flamaropol, fost internațional de fotbal și hochei, în prezent antrenor principal al lotului nostru reprezentativ de hochei, ne-a vorbit în urmă cu citeva zile, cu mult entuziasm, despre posibilitatea montării unei mari reviste pe gheață. Nu ne-a fost greu să descoperim de unde a plecat ideea. Mihai Flamaropol s-a căsătorit nu de mult cu cunoscuta cîntăreață de muzică ușoară, Rodica Luca (fericita pereche v-o prezentăm în fotografia alăturată). Rodica știe foarte bine să patineze și, desigur, prin prezența ei ar putea contribui fără doar și poate la reușita revistei proiectate. Artă și sportul merg mîna în mîna.

LITORAL ROMÂNESC „MAMAIA” '66

Iată o temă care ar putea sta în atenția acelor dornici să participe la Concursul de fotografii sportive organizat de ziarul «Sportul popular» și revista ilustrată «Sport». Cel mai fin nisip, cele mai frumoase și mai albastre valuri, cele mai moderne hoteluri, cei mai mulți oameni ai muncii veniți să-și reîmprospăteze forțele — un tablou minunat pentru reușita cel puțin a unei... mențiuni la concursul nostru deschis atît fotoreporterilor profesioniști, cit și celor amatori.

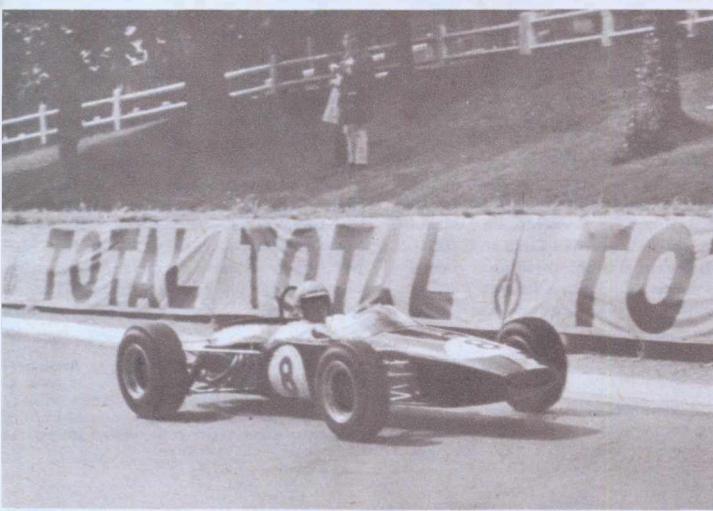
Pessoa confirmă

Călărețul brazilian Nelson Pessoa, care la Campionatele internaționale de la Lucerna (Elveția) a cucerit titlul în cursa cu obstacole, a confirmat recent înalta sa valoare. Participând la Concursul internațional de obstacole de la Aachen, el a câștigat deosebit de detașat proba de obstacole contra-cronometru cu un timp excelent. Iată-l în fotografia noastră într-o atitudine caracteristică, care pledează din plin pentru frumusețea sportului ecvestru.

MOTOCROSUL LA LOC DE CINSTE

În Belgia, motocrosul este la mare pret. Pe orice timp, iubitorii sportului cu motor sînt la datorie! Iată o fază din Marele Premiu de motocros al Belgiei, la clasa 250 cmc, care s-a desfășurat în niște condiții atmosferice cu alevărat îngrozitoare. Cursa a fost câștigată de belgianul Torste Halmanqui, care poate fi văzut în fotografie (în prim plan) în timp ce se îndreaptă vijelios spre linia de sosire, sfidînd terenul mociros.

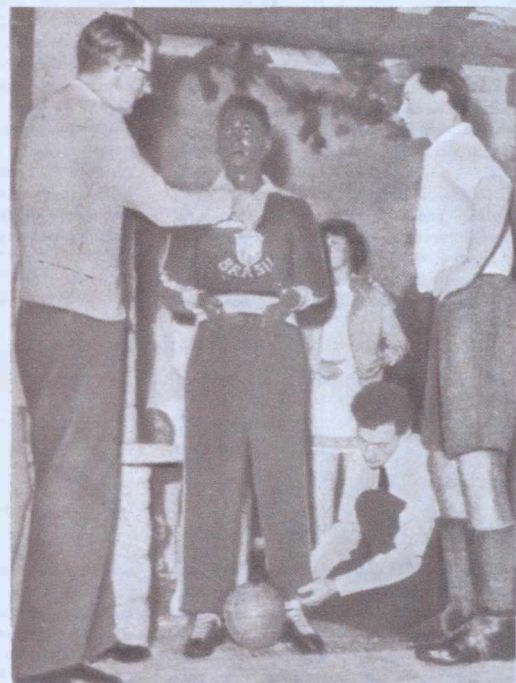

JACK BRABHAM REDIVIVUS!

Marele automobilist Jack Brabham (în fotografie) a revenit pe primul plan al actualității automobilistice. Astfel, el s-a impus recent în Marele Premiu al orașului Pau (Franța), pe care l-a câștigat detașat, pilotînd o mașină Brabham — Honda.

CĂLĂREȚUL DE... BRONZ

Acest călăreț, bronzat de-a lungul a șapte decenii și jumătate de soarele și vînturile Gruziei, se numește Ciciko Zuhbaia. În ciuda vârstei sale de bunic, poate chiar mai mult, el se pregătește încă de pe acum cu asiduitate pentru cea de a III-a Spartachiadă a popoarelor din Uniunea Sovietică (1967), cînd speră să nu se lase mai prejos față de fiii și nepoții săi în întrecerile hipice.

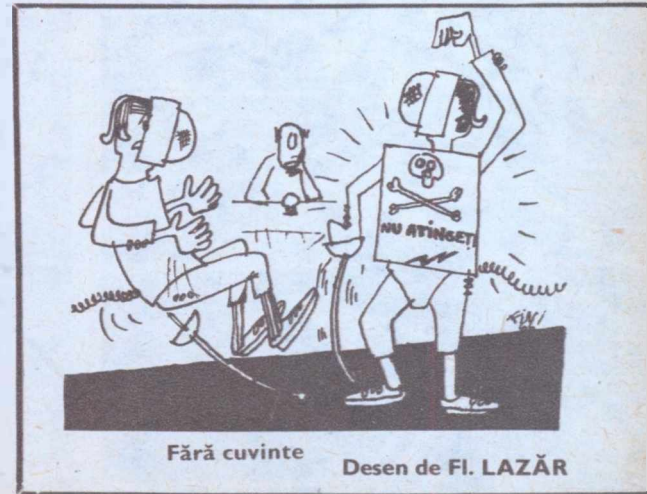

STATUIA UNUI... ZEU

Locuitorii Londrei au acum prilejul să-l admire permanent pe celebrul Pele, a cărui statuie din ceară a fost expusă la muzeul «Tussaud», cu atît mai mult, cu cît Pele și-a anunțat retragerea din echipa națională care l-a consacrat. Opera a fost executată de sculptorul Stanley Wismark (în stînga fotografiei) și de asistentul său George Jopkins, pe care îl putem vedea aranjînd... pantalonul lui Pele. În dreapta imaginii se află statuia unei alte celebrități a balonului rotund, englezul Stanley Matthews. Acesta, parcă așteaptă ca sculptorul Wismark să termine... toaleta lui Pele, pentru a schimba cu el cîteva păreri despre recentul campionat mondial de fotbal.

FOTBALUL ȘI CHITARA

Fotbalistul algerian Rachid Meklaoui este, fără îndoială, vedeta a balonului rotund. În fotografia noastră, îl puteți vedea, însă, într-o postură mai puțin fotbalistică. În timpul liber, lui Meklaoui îi place să cînte din chitară. Satisfacția fotbalistului-muzicant este cu atît mai mare, cu cît recitalurile sale sînt aplaudate de soția și, mai ales, de fiica sa, Myriam. Un fiu, Selim, născut de curînd, nu poate participa încă, bineînțeles datorită vârstei, la divertismentele muzicale ale familiei.

Fără cuvinte

Desen de FI. LAZĂR

RETROSPECTIVĂ

ATLETICĂ EUROPEANĂ

După cum se știe, între 30 august și 4 septembrie 1900 vor avea loc pe pista Stadionului Popular din Budapesta întrecerile celei de a 8-a ediții a campionatelor europene de atletism.

Vă veți întreba poate de ce se dă atita atenție acestor campionate europene? Răspunsul nu este greu de găsit. În ultimii ani, centrul de greutate al atletismului mondial s-a mutat în Europa. Astfel, în ceea ce privește recordurile mondiale de exemplu, ca supremă consacrare a atleților, din cele 36 probe clasice, europenii dețin 18, atleții din afara Europei 14, iar 4 sînt recorduri combinate, adică aparțin și unui atlet european și unuia din restul lumii. Totodată campionatele europene permit a analiza mai amănunțit posibilitățile pe care le au atleții europeni înaintea viitoarelor Jocuri Olimpice; va ieși în relief progresul față de ultima ediție, probele rămase în urmă, într-un cuvânt va fi un examen în adevăratul înțeles al cuvîntului.

Să nu uităm că atletismul reprezintă baza tuturor sporturilor, disciplina nr. 1 la Jocurile Olimpice. Din acest punct de vedere în atletism, al doilea loc după J.O., îl ocupă, fără discuție, campionatele europene. Astfel, se explică, tendința mereu în creștere a interesului manifestat de toate țările europene, pentru atletism în general și pentru campionatele continentale în special. Ultimele ediții ilustrează cum nu se poate mai bine aceasta.

pene a apărut la sfîrșitul primului război mondial și ea aparține maghiarului Constantin Stankovici, pe atunci președintele federației maghiare de atletism, care a ridicat această propunere la congresul F.I.A.A. din 1928, ea fiind însă respinsă în primul rînd pe considerente financiare. În anul 1928 Stankovici relansează ideea, dar nu găsește sprijinul necesar deși mai multe cercuri lăceau să fie tentate de această competiție. În 1931 ziarul maghiar «Nemzeti Sport» ridică foarte categoric problema organizării campionatelor europene de atletism.

Marele conducător sportiv maghiar nu se descurajează însă și insistă, ducînd o luptă din ce în ce mai susținută pentru aprobarea proiectului său, pe care-l pune din nou în discuția F.I.A.A. la congresul de la Los Angeles din 1932. Înaintea ședinței propriuzise, se decisese să se creeze în cadrul Federației internaționale de atletism amator un comitet european, a cărui primă sarcină a fost să preia această idee și să o supună spre ratificare congresului. Acesta aprobă, la propunerea lui Stankovici, înființarea campionatelor europene de atletism din 4 în 4 ani, procedînd totodată la modificarea paragrafului 10 din statut, care interzicea organizarea de campionate regionale. Prima ediție — cu titlu experimental — a fost atribuită Italiei pentru anul 1934. Interesant de remarcat e faptul că la prima ședință a

lui mic de concurență (84,00). În paranteză am notat standardurile de participare pentru ediția din acest an, pentru a putea observa mai bine, cită deosebire este între primele baremuri și cele actuale, ce progres extraordinar a făcut atletismul european în ultimii 30 de ani. Baremurile din 1934 spre exemplu le realizează astăzi cu ușurință mulți juniori români la fiecare probă!

Și astfel, a luat ființă această competiție care a cunoscut de la o ediție la alta o amploare tot mai mare, ajungînd în prezent să polarizeze atenția tuturor țărilor europene și chiar a celor din afară.

DE-A LUNGUL CELOR 7 EDIȚII

Nu intenționăm să facem o trecere în revistă a tuturor probelor din cele 7 ediții și a desfășurării lor, neavînd spațiu și neîndînd poate nici local pentru așa ceva. Vom evoca numai foarte pe scurt cele 7 campionate europene de pînă acum, oprindu-ne numai la momentele mai principale și la atleții cei mai reprezentativi. (Rezultatele cîștigătorilor fiecărei ediții sînt trecute în tabelul alăturat care este un ghid ce exprimă jalonarea progresului înregistrat de la o ediție la alta, performanțele subliniate constituînd recordurile campionatelor europene).

1934 — Olandezii domină sprintul cucerînd ambele probe, fiind secondatî de către Josef Sir (local 2 la 200 m și local 3 la 100 m), în prezent membru în consiliul F.I.A.A. și renumit antrenor maghiar. Proba de 800 m s-a terminat cu un finis dramatic, primii doi clasatî Miklos Szabo (Ungaria) și Mario Lanzi (Italia) obținînd același timp, fiind necesară fotografia pentru departajare. În probele de fond se remarcă numele lui Kusocinski (local 2 la 5 000 și local 5 la 1500 m), ulterior ucis de fasciști și în memoria căruia, polonezii organizează an de an tradiționalul memorial atletic. Remarcăm în proba de lungime prezența pe podium (local 3) a germanului Luz Long mai tîrziu umbra lui Owens și deținătorul unui record european de necontestată valoare: 7,90 m. Primii 2 clasatî la greutate au realizat aceeași

performanță, iar al 3-lea cu numai 1 cm mai puțin!

1938 — La 800 m se impune marelui alergător german Rudolf Harbig. Finlandezii își continuă dominația în probele de fond în proba de 110 m garduri învingătorul Donald Finlay (Anglia), va fi găsit pe listele de concurs și la vîrsta de 40 ani cu performanțe sub 15 sec. În probele de ștafetă germanii sînt imbatabili, ca și finlandezii Jarvinen, cîștigător pentru a doua oară la suliță.

1946 — Războiul mondial a lăsat urmări adînci care au fost rezimțite în valoare multor performanțe. Pentru prima oară participă și sportivii sovietici. În proba de 800 m pe locul 3 înțînim numele francezului Marcel Hansenne, devenit ulterior unul dintre cei mai apreciați ziaristi și cronicari sportivi. Englezul Sidney Wooderson cîștigă proba de 5 000 m, după ce în 1938 s-a impusese la 1 500 m. La 50 km marș suedezul Ljungreen obține titlul pentru că în 1944 să îl înțînim iarăși pe pista de concurs în finala olimpică de la Tokio. Pe locul 2 la săritura cu prăjina sovieticul Nikolai Ozolin devine apoi un renumit antrenor și pedagog în proba de aruncare a ciocanului, pe locul 3 se clasază Imre Nemeth, ulterior campion olimpic, iar în prezent președintele federației ungare de atletism.

1950 — Tandemul Zatopek-Mimoun păstrează ordinea aceasta atît la 5 000 m cît și la 10 000 m. Săritorul sovietic Scerbakov cucereste primul din cele 2 titluri de campion european, iar la disc italianul Adolf Consolini-Giuseppe Tossi se vor clasa pe locurile 1—2 atît în 1950 și 1954, după ce în 1948 realizaseră... aceeași ordine!

1954 — Heinz Fütterer domină sprintul (ca și la București, de altfel, în 1955). La 800 m ungarul Lajos Szentgali (antrenat de vechiul colaborator al fondiştilor noștri antrenorul Laszlo Hires) cîștigă după un finis extraordinar, fiind și în prezent deținătorul celui mai vechi dintre recordurile campionatelor europene. Roger Bannister se detașază la 1 500 m rămînînd apoi în istorie ca primul alergător sub 4 min. pe 1 milă. În prezent el este un renumit medic și membru în consiliul sportului englez. Surpriza campionatelor se produce însă la 5 000 m unde un necunoscut — într-un fel — Vladimir Kuř il învinge pe Emil Zatopek care cîștigă însă la 10 000 m. Ștafeta de 4×100 m revine Ungariei cu 4 componente fără nici o velleitate de performanță la 100 m, ceea ce arată, o dată în plus, importanța schimburilor bine executate. Decathlonistul Vasili Kuznetov cucereste primul din cele 3 titluri de campion al campionilor.

1958 — Armin Hary are prima înțînăire cu... starterul care îl cheamă crezînd că a furat prima plecare. În realitate, plecarea de obicei neverosimil de rapid. Polonezul Krzyszkowiak realizează dubloul: 5—10 000. Janusz Sidlo cucereste al doilea titlu și obține ultima sa mare victorie într-o confruntare de mare amploare deși și în 1966 este prietenul celui mai bun aruncător. Schmidt

PARTICIPANȚI

Anul	Număr țări	Bărbați	Femei	Total
1950	21	467	136	603
1954	28	528	170	698
1958	26	459	163	622
1962	28	642	202	844
1966 (înscrisi)	31	690	272	962

CUM AU LUAT NAȘTERE?

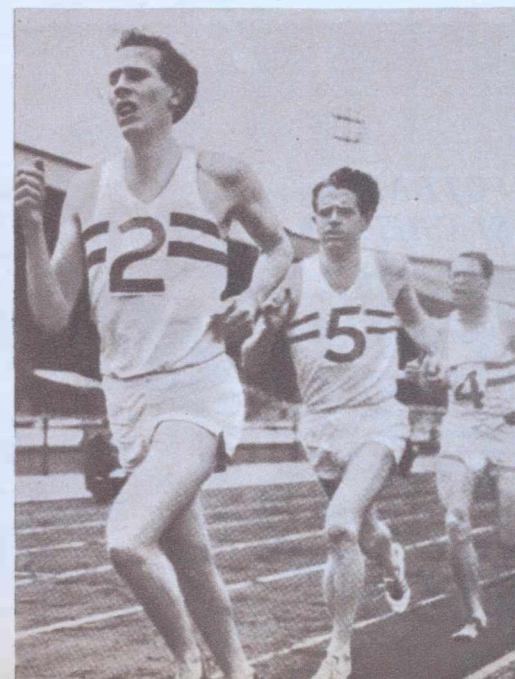
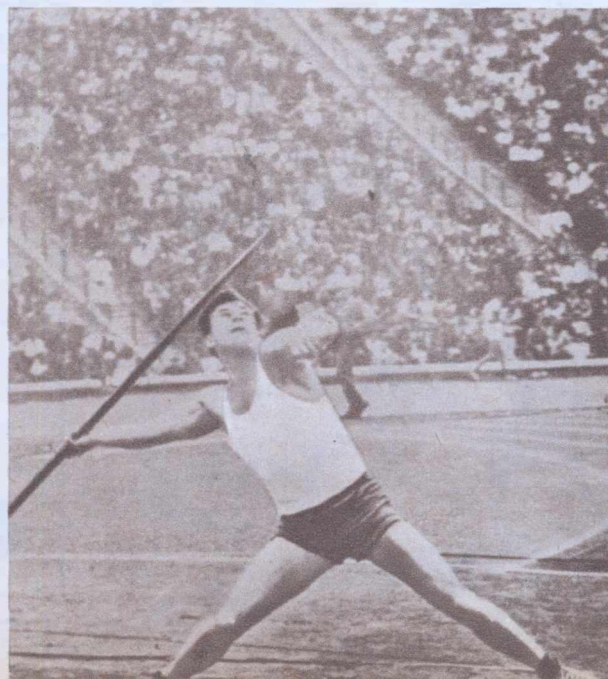
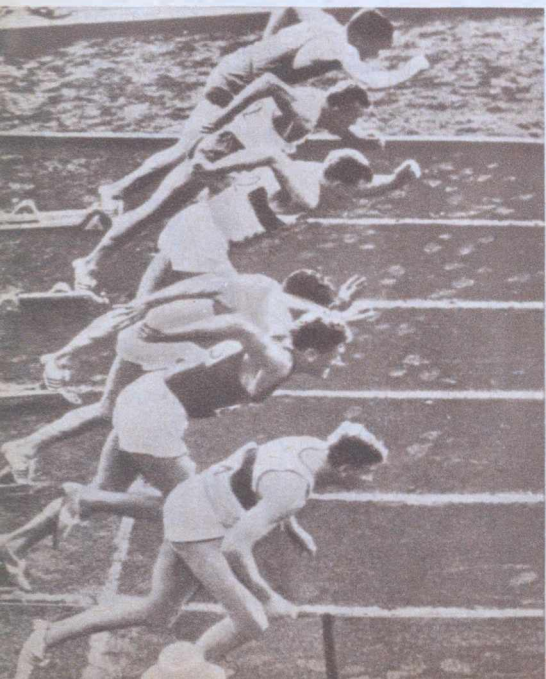
Cînd pronunțăm numele lui Pierre de Coubertin ne glădim automat la geniala lui idee pusă strălucit în practică de a renova Jocurile Olimpice. Același lucru pe plan european este cunoscut mai puțin, deși înființarea campionatelor europene este tot creația unui mare animator al sportului. El bine, ideea creării campionatelor euro-

acestui comitet (președinte C. Stankovici) ce a avut loc la 7.I.1934 s-a procedat la stabilirea de baremuri în vederea participării la întrecerile de la Torino. Cîteva cifre: înălțime 1,80 (2,06), lungime 6,80 (7,80), triplu salt 13,80 (15,80), greutate 14,00 (17,70), disc 43,00 (55,00), suliță 58,00 (78,00), ciocan — fără standard din cauza numărului

Start furat! Nu, deși starterul nu este de aceeași părere cu Armin Hary. Reacția lui, cu totul ieșită din comun, îl face, ca în finala campionatelor europene din 1958, după primul metru, să fie deja în fața tuturor.

Janusz Sidlo (Polonia) — cel mai constant aruncător european de suliță: a aruncat în peste 50 de concursuri, mai mult de 80 m!

Un mînușchi celebru: primul este Roger Bannister, campion european și cel dintîi alergător sub 4 min. pe 1 milă; al doilea, Chris Chataway, fost recordman mondial la 5 000 m; al treilea, Chris Brasher, campion olimpic la 3 000 m obstacole, iar ultimul Stanislaw Jungwirth, fost recordman mondial la 1 500 m.

(Polonia) câștigă surprinzător triplul-salt, ca și compatriotul său Rut-clocanul. Senzația o furnizează însă sovieticul Serghei Popov prin rezultatul și diferența de 5 min. față de al doilea clasat în proba de maraton.

1962 — Sînt campionatele cele mai proaspete în memorie. Eroii au fost italianul Morale la 400 m garduri, Bolotnikov (U.R.S.S.) la 10 000 m, belgianul Roelants la 3000 m obstacole. Brumel se află în culmea gloriei... Cine i-ar fi prevăzut neașteptata îndepărtare de ștacheta care l-a făcut celebrul...

Campionatele europene feminine au început cu patru ani după cele masculine. Astfel, prima ediție a avut loc în 1938 la Viena. Era și normal, dacă avem în vedere faptul că, în general, sportul femeilor se impusese mult mai târziu decît cel masculin. La prima ediție figura centrală este poloneza Stella Wallasiewicz care câștigă 2 probe: 100 și 200 m. Prima aruncătoare de mare valoare, o înțalnim în persoana Giselei Mauermayer (Germania) locul 1 la disc, locul 2 la greutate.

În 1946 sovieticele — deși la prima lor apariție — se impun decisiv, cucerind 5 titluri. Fanny Blankers Koen obține primele ei medalii de campioană europeană la 80 m garduri și, componentă fiind în ștafeta de 4x100 m a Olandei, de asemenea câștigătoare. Această atletă va fi figura centrală și în 1950 cînd își va depăși norma, realizînd 3 victorii (100, 200 și 80 m garduri).

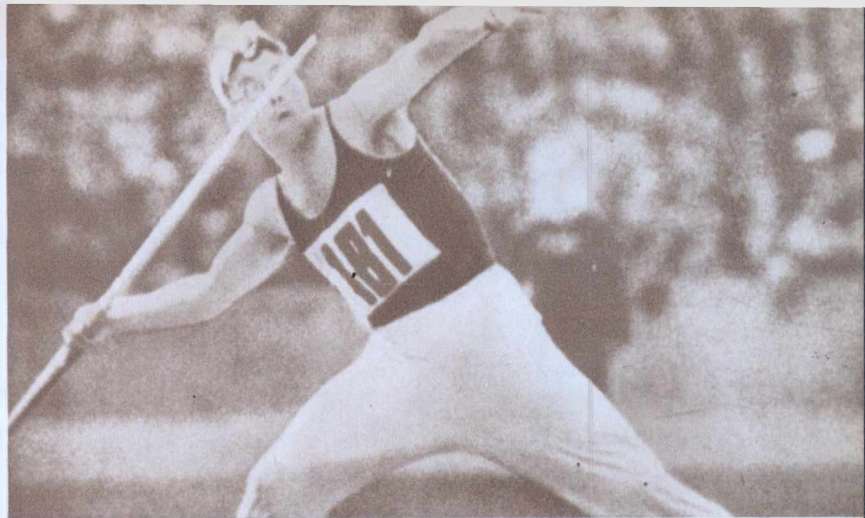
Anul 1954 reprezintă cel mai mare triumf pentru atletele sovietice: 8 titluri din 11 puse în joc.

În 1958, la Stockholm, apare pentru prima oară Tamara Press cu prima ei victorie din șirul încă neîntrerupt. Zatopkova învinge la sulită pentru a doua oară, iar Maria Itkina, cu o longevitate ieșită din comun pentru o probă de reacție cum este cea de sprint, cucerește al treilea titlu din cele patru decernate el pînă acum.

Anul 1962 aduce atletismului feminin o mare surpriză: înfrîngerea pe echipe a sovieticelor de către echipa unită a Germaniei. La 80 m garduri primele 4 realizează același timp, fiind necesare multe discuții pînă cînd să se comunice clasamentul exact. În probele de sprint are loc un duel pasionant între Hyman (Anglia) și Heine (R.F.G.) —locul 1—2 la 100 m, ordinea fiind inversă apoi la 200 m. Galina Bistrova câștigă pentru a treia oară o medalie de aur la europene.

PARTICIPĂRILE ATLETELOR ROMĂNI

În vîrtejul marii competiții europene, noi românii ne aruncăm în 1938 cu doi atleți: Carol Eilhardt la prăjină și Vasile Firea la marș, dar rezultatele —ca urmare a condițiilor de atunci —sînt departe de a satisface, în ciuda talentului celor doi. Apoi, pînă în 1954 nu vom mai participa. Ediția de la Berna ne aduce și primele succese. Foarte tînăra săritoare Iolanda Balaș se clasează pe locul 2, după recordmana lumii Thelma Hopkins (Anglia) la numai 2 cm în urma acesteia. Este prima afirmare pe plan internațional și prima medalie a României la o mare competiție atletică, cucerită de aceea, care avea să devină cea mai celebră săritoare a tuturor timpurilor. În proba de 10 km marș, Haralambie Răcescu termină cursa pe locul 4, dar este apoi descalificat.

Matti Järvinen, unul dintre aruncătorii lansați de vestita școală finlandeză de sulită, câștigător a numeroase întreceri internaționale, fost recordman mondial.

La înălțime bărbați avem ghinion. Ion Söter favorit, privește din tribună —din cauza unei fracturi —cum suedezul Nilsson obține victoria cu numai 2,02 m.

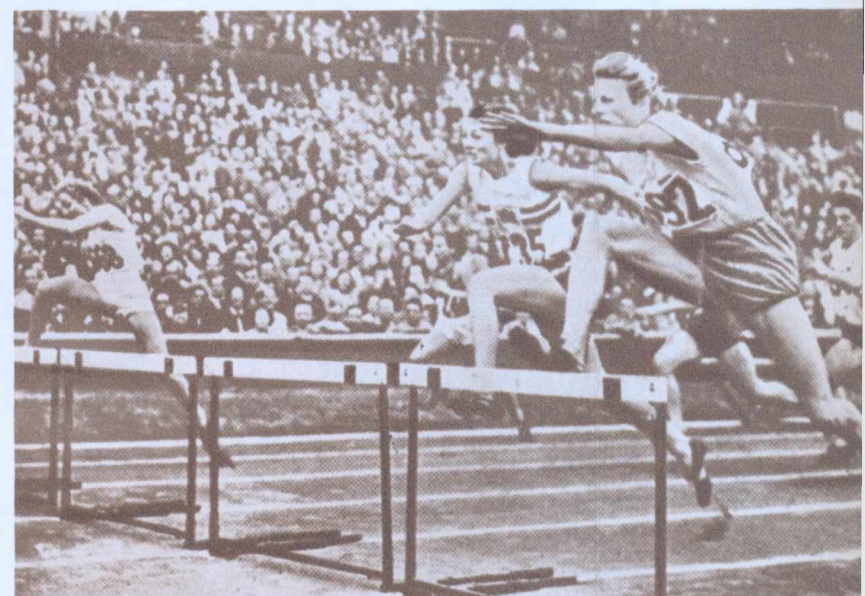
Anul 1958 ne aduce prima medalie de aur prin victoria categorică a Iolande Balaș, ca și clasarea pe locul 6 a Anei Roth la greutate. Cu puțină șansă în semifinală, Ilie Savel ar fi putut să se califice în finală, unde cu rezultatul său s-ar fi situat al treilea. Ediția de la Belgrad este cea mai bogată în succese pentru atletismul nostru. În afara Iolande a cărei victorie nu a fost pusă nici un moment la îndoială, două medalii de argint sînt pentru noi ca și pentru toți specialiștii prezenți, motiv de reală surpriză. Autorii: Maria Diaconescu la sulită și Zoltan Vamoș la 3 000 m obstacole. Ana Roth își reeditează locul de la Stockholm ceea ce face ca în clasamentul pe națiuni să ocupăm în probele feminine, un nesperat loc 6.

Luz Long, adversarul lui Owens la săritura în lungime și deținătorul unui record european de 7,90 m realizat în 1937, record doborât abia în 1956 la... București de olandezul Henk Visser (7,98 m).

După cum se poate vedea, de la o ediție la alta rezultatele și locurile noastre se îmbunătățesc și se înamulțesc. Aceasta ne face să ne gîndim cu și mai mult interes la ediția de la Budapesta, la pista care a cunoscut nenumărate întreceri atletice de amploare, pistă care a fost martora a nu mai puțin de 17 recorduri mondiale pînă în prezent (unul fiind cel al Iolande Balaș de 1,90 m). Dar despre actuala ediție cu favoriții ei, cu șansele noastre și cu prezentarea celor mai valoroși atleți care vor evolua la Budapesta și pe... ecranele televizoarelor, despre toate acestea, în numărul nostru viitor.

N. MĂRĂȘESCU

Iac-o, în prim plan, pe vestita atletă Fanny Blankers Koen (Olanda), de nenumărate ori campioană olimpică și europeană, deținătoare a nu mai puțin de 9 recorduri mondiale.

PROBELE	1934	1938	1946	1950	1954	1958	1962
	TORINO 7-9 sept. Stadionul COMUNAL	PARIS 3-5 sept. Stadionul OLIMPIC	OSLO 22-25 aug. Stadionul BISLET	BRUXELLES 28-29 aug. Stadionul HEYBEL	BERNA 25-29 aug. Stadionul NEUFELD	STOCKHOLM 19-24 aug. Stadionul OLIMPIC	BELGRAD 12-16 sept. Stadionul J.N.A.
BĂRBAȚI							
100 m	10,8	10,5	10,6	10,7	10,5	10,3	10,4
200 m	21,5	21,2	21,6	21,5	20,9	21,0	20,7
400 m	47,9	47,4	47,9	47,3	46,6	46,9	45,9
800 m	1,82,0	1,50,6	1,51,0	1,50,5	1,47,1	1,47,8	1,50,5
1500 m	3,54,6	3,53,8	3,48,0	3,47,2	3,43,8	3,41,9	3,40,9
5000 m	14,36,8	14,26,8	14,08,6	14,03,0	13,56,6	13,53,4	14,00,6
10000 m	31,02,6	30,52,4	28,52,0	28,12,0	28,58,0	28,56,0	28,54,0
3000 m obstacole	nedispuțat	9,16,2	9,01,4	9,05,4	8,49,6	8,38,2	8,32,6
110 m garduri	14,9	14,3	14,6	14,6	14,4	13,7	13,8
400 m garduri	53,2	53,1	52,2	51,9	50,5	51,1	49,2
Înălțime	2,00 m	1,97 m	1,99 m	1,96 m	2,02 m	2,12 m	2,21 m
Prăjină	4,00 m	4,05 m	4,17 m	4,30 m	4,40 m	4,50 m	4,80 m
Lungime	7,45 m	7,64 m	7,42 m	7,82 m	7,51 m	7,81 m	8,19 m
Triplu salt	14,89 m	15,32 m	15,17 m	15,39 m	15,99 m	16,43 m	16,55 m
Greutate	15,19 m	15,83 m	15,56 m	16,74 m	17,20 m	17,78 m	19,02 m
Disc	50,38 m	49,70 m	53,23 m	53,76 m	53,44 m	53,92 m	52,11 m
Sulită	76,66 m	78,87 m	68,74 m	71,26 m	76,35 m	80,18 m	82,04 m
Ciocan	50,94 m	68,77 m	56,44 m	55,71 m	63,34 m	64,78 m	69,64 m
Decaion (tabela anului 1962)	6558 puncte	6449 puncte	6256 puncte	6655 puncte	6749 puncte	7865 puncte	8026 puncte
Ștafeta 4x100 m	41,0	40,9	41,5	41,5	40,6	40,2	39,5
Ștafeta 4x400 m	314,1	313,7	314,4	310,2	308,7	307,9	305,8
Maraton	2:52:29,0	2:37:28,5	2:24:55,0	2:32:13,2	2:24:51,1	2:15:17,0	2:23:18,8
10 km marș	nedispuțat		46:05,2	46:01,8	45:01,8	scos din program	
20 km marș	nu a figurat în program					1:33:08,8	1:35:54,8
50 km marș	4:48:52,6	4:41:51,0	4:38:20,0	4:40:42,6	4:22:11,2	4:17:15,4	4:18:46,6
FEMEI							
100 m		11,9	11,9	11,7	11,8	11,7	11,3
200 m		23,8	23,4	24,0	24,3	24,1	23,5
400 m		nu a figurat în program				53,7	53,4
800 m		nu a figurat în program			2:08,6	2:06,3	2:02,8
80 m garduri		11,8	11,8	11,1	11,0	10,9	10,6
Ștafeta 4x100 m		48,8	47,8	47,4	45,8	45,3	44,5
Înălțime		1,64 m	1,80 m	1,63 m	1,67 m	1,77 m	1,83 m
Lungime		5,88 m	5,67 m	5,82 m	6,04 m	6,14 m	6,36 m
Greutate		13,29 m	14,16 m	14,35 m	15,65 m	15,74 m	18,55 m
Disc		44,80 m	44,52 m	48,03 m	48,02 m	52,32 m	56,91 m
Sulită		45,58 m	48,25 m	47,55 m	52,91 m	56,02 m	54,93 m
Pentatlon		nu a figurat în program		5204 puncte	4526 puncte	4793 puncte	4839 puncte

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefone: 11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Prezentare grafică: M. PATRICHEI, Tehnoredactor: N. BĂRBAUȚEAN, Corector: Gh. RANETTI.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Științei

SPORT

PROBA ȘI RECORDUL...

Start în proba de 100 m spate din cadrul campionatului republican. Intrecerea înotătorilor se va încheia, ca aproape toate disputele care au avut loc în actuala ediție a campionatului, cu un nou record republican. În cazul de față el a fost obținut de tânărul resitean Z. Giurasa care, cu timpul de 1:05,5 a reușit să-l depășească pe experimentatul T. Serban.

Foto: AUREL NEAGU

SPORT